

PRZEPISY PRAWNE MALEZJI

WERSJA ONLINE ZAKTUALIZOWANEGO
TEKSTU PRZEDRUKU

Ustawa 647

USTAWA O ZWIERZĘTACH Z 1953

Stan na 1 sierpnia 2013

USTAWA O ZWIERZĘTACH Z 1953

Uchwalona po raz pierwszy 1953 (Zarządzenie nr 17 z 1953)

Skorygowana 2006 (Ustawa 647 obowiązująca od 16 marca 2006)

PRZEPISY PRAWNE MALEZJI

Ustawa 647

USTAWA O ZWIERZĘTACH Z 1953

UKŁAD SEKCJI

CZĘŚĆ I

INFORMACJE WSTĘPNE

1. Tytuł skrócony
2. Interpretacja
3. Wyznaczanie urzędników
4. Dowód tożsamości, który należy okazać

CZĘŚĆ II

IMPORT I EKSPORT ZWIERZĄT I PTAKÓW

Import

5. Uprawnienie do wydawania zarządzeń w odniesieniu do importu
6. Zakaz importu zwierzęcia lub ptaka bez licencji
- 6a. Zakaz importu tusz, produktów zwierzęcych lub ptaków *itp.*, bez zezwolenia
7. Badanie i zatrzymanie importowanych zwierząt i ptaków
8. Przybycie zwierząt, które należy zgłosić
9. Import chorych zwierząt lub ptaków oraz kontaktów
10. Psy i koty na pokładzie statku
11. Uśmiercanie rannych zwierząt lub ptaków
12. Pozwolenie na wyładunek zwłok
13. Zniszczenie lub dezynfekcja niektórych przedmiotów

Eksport

14. Zakaz eksportu zwierzęcia lub ptaka lub jego tuszy bez licencji
- 14a. Zakaz eksportu tusz, produktów pochodzących od zwierząt lub ptaków *itp.*, bez zezwolenia
15. *(Skreślony)*
16. Badanie przed eksportem
17. Chore zwierzę lub ptak, tusza *itp.*, których nie można eksportować

CZĘŚĆ III

ZAPOBIEGANIE ROZPRZESTRZENIANIU SIĘ CHOROBY

Informacje ogólne

18. Badanie zwierząt lub ptaków podejrzanych o chorobę
19. Uśmiercenie chorego zwierzęcia lub ptaka
20. Odszkodowanie za każde uśmiercone zwierzę lub ptaka
21. Badanie poubojowe
22. Chore zwierzęta i ptaki oraz kontakty
23. Dezynfekcja stajni *itp.*
24. Zniszczenie stajni *itp.*
25. Dezynfekcja lub zniszczenie przedmiotów
26. Dezynfekcja osób i odzieży
27. Dezynfekcja pojazdów
28. Usuwanie zakażonych zwierząt, ptaków lub tusz
29. *(Skreślony)*
30. Licencje na posiadanie kultury lub szczepionki
31. Właściciel chorego lub martwego zwierzęcia lub ptaka, które należy zgłosić

Przepisy specjalne dotyczące zwierząt (oprócz psów i kotów) oraz ptaków

32. Zastosowanie
33. Usuwanie martwych zwierząt lub ptaków
34. Przemieszczanie lub usuwanie zwierząt chorych lub podejrzanych o zakażenie
35. Usuwanie przedmiotów z zakażonych pomieszczeń
36. Obszar zakażony, obszar kontroli choroby i obszar likwidacji choroby
37. Zezwolenia specjalne

Przepisy specjalne dotyczące psów oraz w związku z wścieklizną

38. Licencjonowanie
39. Obszary zakażone wścieklizną
40. Uśmiercenie lub zatrzymanie zwierzęcia podejrzanego o zakażenie wścieklizną
41. Zatrzymanie psa, który pogryzł człowieka
42. Szczepienie psów przeciwko wściekliznie

CZĘŚĆ IV

ZAPOBIEGANIE OKRUCIEŃSTWU WOBEC ZWIERZĄT

43. Interpretacja
44. Kara za okrucieństwo wobec zwierząt
45. Uprawnienia organu weterynaryjnego i funkcjonariuszy policji
46. Uprawnienia Zarządu Miasta lub Urzędników Gminnych
47. Zarządzenia wydawane przez sędziego pokoju w przypadku popełnienia przestępstwa
48. Uprawnienie do wydania zarządzenia w sprawie uśmiercania zwierząt
49. Brak odszkodowania za uśmiercenie zwierzęcia nieuleczalnie chorego, rannego lub uśmierconego na wniosek właściciela
50. Nagroda dla informatora
- 50A. Zwierzęta i ptaki, których nie wolno utrzymywać w niewoli w celu sprzedaży, eksportu lub wystawiania bez licencji

CZĘŚĆ V

OCHRONA ZWIERZĄT GOSPODARSKICH

- 51. Możliwy zakaz przemieszczania lub uboju bydła *itp.*
- 52. Publikacja zarządzenia w *Dzienniku Urzędowym*

CZĘŚĆ VI

UDOSKONALANIE ZWIERZĄT GOSPODARSKICH

- 53. Zastosowanie w Stanach
- 54. *(Pominięty)*
- 55. Zakaz posiadania niewykastrowanego byka
- 56. Zwolnienie przez Dyrektora Stanowego
- 57. Rejestr buhajów
- 58. Sprzedaż, śmierć lub przekazanie buhaja, które wymaga zgłoszenia
- 59. Kontrola buhajów
- 60. Powiadomienie dla właściciela buhaja
- 61. Licencja do okazania na żądanie
- 62. Bezpłatna kastracja
- 63. Ochrona urzędników
- 64. Zatwierdzenie dotyczące dochodzenia sądowego
- 65. Ciężar dowodu
- 66. Uprawnienie do zwolnienia

CZĘŚĆ VII

EGZEKWOWANIE PRZEPISÓW

- 67. Uprawnienie do wchodzenia do i przeszukiwania budynku, lokalu lub terenu
- 67A. Uprawnienie do zatrzymywania i przeszukiwania środków transportu
- 68. Uprawnienie do przejmowania, usuwania i uśmiercania zwierząt lub ptaków lub niszczenia tusz, produktów pochodzących od zwierząt lub ptaków *itp.*
- 68A. Uprawnienie do zaplombowania budynku, pomieszczeń *itp.*
- 68B. Uprawnienie do tymczasowego zwrotu zwierzęcia lub ptaka, tuszy, produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków *itp.* właścicielowi
- 69. Uprawnienie do zatrzymania
- 69A. Uprawnienie do przeprowadzenia dochodzenia
- 69B. Uprawnienie do żądania obecności osoby zapoznanej ze sprawą
- 69C. Przesłuchanie osoby zapoznanej ze sprawą
- 69D. Dopuszczanie oświadczeń jako dowodu
- 69E. Uprawnienia funkcjonariuszy wykonawczych

CZĘŚĆ VIII

INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE

- 70. Utrudnianie funkcjonariuszom wykonywania ich obowiązków
- 71. Zmiana licencji, zezwoleń lub dokumentów

- 72. Ogólny wymiar kary
- 73. Kara przy drugim wyroku skazującym
- 73A. Przestępstwa popełnione przez osobę prawną oraz przez agentów i pracowników
- 73B. Odstąpienie od ścigania przestępstw
- 73C. Właściwość dla potrzeb osądzenia przestępstw
- 74. Konfiskata
- 74A. Przejęta tusza *itp.*, lub dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków *itp.*, w odniesieniu do których nie jest prowadzone dochodzenie sądowe
- 75. Domniemanie
- 76. Dochodzenie sądowe
- 77. Wydatki
- 78. Działania na ryzyko i koszt właściciela
- 79. Piętna lub inne znaki identyfikacyjne stosowane na zwierzętach *itp.*
- 80. Stacje kwarantanny dla zwierząt
- 81. Regulamin zarządzania stacjami kwarantanny zwierząt
- 82. Tworzenie ośrodków weterynaryjnych
- 83. Świadectwa wolności Stanu od chorób
- 84. Import szkodliwych owadów lub szkodników
- 85. Zwierzę lub ptak w stacji kwarantanny nieuznane za wjeżdżające do Malezji
- 86. Uprawnienie do ustanawiania przepisów
- 87. Uchylenie

ZESTAWIENIE

ZAŁĄCZNIK

PRZEPISY PRAWNE MALEZJI

Ustawa 647

USTAWA O ZWIERZĘTACH Z 1953

Ustawa zmieniająca i konsolidująca przepisy prawne dla celów zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu chorób zwierząt na terytorium Malezji Zachodniej; dla celów kontroli przemieszczania zwierząt do, na terytorium i z Malezji Zachodniej; dla celów kontroli uboju zwierząt; dla celów zapobiegania okrucieństwu wobec zwierząt; dla celów środków dotyczących do ogólnego dobrostanu, ochrony i udoskonalaniu zwierząt w Malezji Zachodniej; oraz dla celów z nimi związanych.

[30 kwietnia 1953]

CZĘŚĆ I

INFORMACJE WSTĘPNE

Tytuł skrócony

1. Do niniejszej Ustawy można odwoływać się jako do Ustawy o Zwierzętach z 1953.

Interpretacja

2. (1) W niniejszej Ustawie, o ile z kontekstu nie wynika inaczej -

„statek powietrzny” obejmuje każdy rodzaj statku, który można wykorzystywać do transportu zwierząt lub ptaków drogą powietrzną;

„zwierzę” obejmuje konie, bydło, owce, kozy, świnie, psy, koty i wszelkie zwierzęta czworonożne utrzymywane w niewoli lub pod kontrolą, w dowolnym wieku i dowolnej płci;

„stacja kwarantanny zwierząt” oznacza stację kwarantanny ustanowioną na mocy sekcji 80;

„ptak” obejmuje ptactwo domowe, kaczki, gęsi, indyki, perliczki i gołębie w dowolnym wieku lub dowolnej płci oraz ich jaja;

„budynek” obejmuje każdy dom, chatę, szopę, stajnię lub zagrodę, z zadaszeniem lub nie, wykorzystywane jako miejsce schronienia lub utrzymywania zwierzęcia lub ptaka a także wszelkie kojce, klatki, ściany, bramy, filary, słupy, parkany, ramy, tymczasowe ogrodzenia, płoty, platformy, jezdnie, ścieżki, schody, stopnie, rusztowania, pochylnie, nabrzeża, doki, pale, pomosty, lądowiska lub mosty, lub jakąkolwiek budowlę związaną z powyższym;

„byk” oznacza samca dowolnego gatunku bydła;

„tusza” oznacza martwe ciało zwierzęcia lub ptaka i obejmuje dowolną jego część oraz mięso, kości (w całości, połamane lub zmielone), podroby, skórę, wełnę, włosy, pióra, kopyta, rogi

lub inną część zwierzęcia lub ptaka, oddzielnie lub w inny sposób, lub ich fragment;

„kot” oznacza udomowionego kota dowolnej rasy lub płci;

„bydło” oznacza byki, krowy, woły, jałówki i cielęta i obejmuje bawoły w dowolnym wieku i dowolnej płci;

„kontakt” oznacza każde zwierzę lub ptaka, które poprzez bezpośredni lub pośredni kontakt z chorym zwierzęciem lub ptakiem zostały narażone na ryzyko zarażenia się chorobą;

„Dyrektor Generalny” oznacza Dyrektora Generalnego Służb Weterynaryjnych wyznaczonego na mocy sekcji 3 i obejmuje Zastępcę Dyrektora Generalnego wyznaczonego na mocy tej samej sekcji;

„choroba” oznacza każdą chorobę zakaźną lub zaraźliwą wśród zwierząt lub ptaków i obejmuje węglikę, szeleśnicę, pomór bydła (księgosusz), zakaźne zapalenie płuc i opłucnej, zakaźne poronienie, gruźlicę, epizootyczne zapalenie węzłów chłonnych, pryszczycę, nosaciznę, ospę kóz, posocznice krwotoczną, wściekliznę, ospę owiec, pomór świń, różycę świń, trypanosomatozę, zapalenie płuc i mózgu u ptaków (choroba Ranikhet), pałeczkową białą biegunkę (puloroza), pasterelozę drobiu, pomór drobiu, ospę drobiu, zakaźne zapalenie krtani i tchawicy oraz wszelkie inne choroby, które Minister może każdorazowo, w drodze powiadomienia w *Dzienniku Urzędowym*, uznać za chorobę¹ w rozumieniu niniejszej Ustawy;

„pies” oznacza udomowionego psa dowolnej rasy lub płci;

„funkcjonariusz wykonawczy” oznacza funkcjonariusza wykonawczego wyznaczonego na mocy Ustawy o malezyjskich służbach kwarantanny i kontroli z 2011 [Ustawa 725];

„punkt wjazdu” ma takie samo znaczenie przypisane mu na mocy Ustawy o malezyjskich służbach kwarantanny i kontroli z 2011;

„badanie”, wraz z odmianami gramatycznymi i pokrewnymi wyrażeniami, obejmuje przeprowadzenie wszelkich testów oraz badania poubojowego, po ekshumacji tuszy (jeśli to konieczne);

„pasza” oznacza każdą substancję stosowaną do żywienia zwierząt lub ptaków;

„koń” obejmuje każdą klacz, wałacha, kucyka, źrebię, ogierka, klaczkę, osła lub muła;

„zakażony” oznacza zakażony jakąkolwiek chorobą;

„ściółka” oznacza każdą substancję stosowaną jako podłoże lub w inny sposób w odniesieniu do zwierząt lub ptaków;

„MAQIS” oznacza malezyjskie służby kwarantanny i kontroli zgodnie z Ustawą o malezyjskich służbach kwarantanny i kontroli z 2011;

„Ustawa MAQIS” oznacza Ustawę o malezyjskich służbach kwarantanny i kontroli z 2011;

¹ UWAGA — W przypadku innych chorób zgłoszonych przez Ministra – zob. ZAŁĄCZNIK.

„kapitan” oznacza kapitana każdego statku lub statku powietrznego i obejmuje osobę (inną niż pilot) odpowiedzialną w danej chwili za statek lub statek powietrzny;

„Minister” oznacza ministra odpowiedzialnego za gospodarkę hodowlaną;

„przestępstwo przeciwko niniejszej Ustawie” oznacza każde naruszenie lub nieprzestrzeganie któregośkolwiek z postanowień niniejszej Ustawy lub nakazu, przepisu albo instrukcji dokonanych lub wydanych na jej podstawie;

„urzędnik celny” ma takie samo znaczenie jak w Ustawie celnej z 1967 [Ustawa 235];

„właściciel” obejmuje osobę odpowiedzialną w danej chwili za zwierzę lub ptaka oraz osobę będącą w danej chwili najemcą budynku;

„kwarantanna” oznacza obowiązkowe przetrzymywanie zwierzęcia, ptaka lub przedmiotu w izolacji;

„stacja kwarantanny” oznacza budynek lub miejsce, w którym przeprowadzana jest kwarantanna i obejmuje stację badań lub hulk, a dla celów przeprowadzania kwarantanny na mocy Ustawy MAQIS ma takie samo znaczenie przypisane jej na mocy Ustawy;

„statek” obejmuje opis statku lub jednostki pływającej, niezależnie od napędu, które można wykorzystywać dla potrzeb żeglugi wodnej;

„Dyrektor Stanowy” oznacza Dyrektora Stanowego Służb Weterynaryjnych wyznaczonego na mocy sekcji 3;

„szczepionka” obejmuje hodowle lub żywe preparaty czynnika wywołującego chorobę;

„organ weterynaryjny” oznacza Dyrektora Generalnego Służb Weterynaryjnych, Zastępcę Dyrektora Generalnego Służb Weterynaryjnych oraz Dyrektora Stanowego Służb Weterynaryjnych, Lekarza Weterynarii, Zastępcę lub Asystenta Lekarza Weterynarii i obejmuje każdą osobę wyznaczoną na piśmie przez Dyrektora Generalnego Służb Weterynaryjnych, Zastępcę Dyrektora Generalnego Służb Weterynaryjnych oraz Dyrektora Stanowego Służb Weterynaryjnych, aby pełnić rolę organu weterynaryjnego na mocy sekcji 3;

„ośrodek weterynaryjny” ma znaczenie przypisane mu w sekcji 82;

„funkcjonariusz policji weterynaryjnej” oznacza członka Policji działającego pod kierownictwem organu weterynaryjnego

Wyznaczanie urzędników

3. (1) Yang di-Pertuan Agong może wyznaczyć urzędnika, który będzie pełnił rolę Dyrektora Generalnego Służb Weterynaryjnych oraz urzędnika, który będzie pełnił funkcję Zastępcy Dyrektora Generalnego Służb Weterynaryjnych.

(2) Przywódca lub Yang di-Pertua Negeri Stanu może wyznaczyć Stanowego Lekarza Weterynarii oraz tylu lekarzy weterynarii, zastępców i asystentów lekarzy weterynarii, ilu uzna za niezbędnych dla celów niniejszej Ustawy.

(3) Dyrektor Generalny Służb Weterynaryjnych, Zastępca Dyrektora Generalnego Służb Weterynaryjnych oraz każdy Dyrektor Stanowy Służb Weterynaryjnych mogą wyznaczyć na piśmie dowolną osobę jako organ weterynaryjny dla wszystkich celów niniejszej Ustawy lub dla takich celów niniejszej Ustawy, jakie określa przy wyznaczaniu takiej osoby, a osoba ta, dla celów niniejszej Ustawy, w odniesieniu do której została w ten sposób wyznaczona, uważana jest za urzędnika powołanego na mocy niniejszej Ustawy.

(4) Wszyscy urzędnicy wyznaczeni na mocy niniejszej ustawy uważani są za urzędników publicznych w rozumieniu Kodeksu Karnego [Ustawa nr 574].

Dowód tożsamości, który należy okazać

4. (1) Podczas wykonywania uprawnień wynikających z niniejszej Ustawy Każdy organ weterynaryjny, urzędnik celny, funkcjonariusz policji weterynaryjnej lub funkcjonariusz policji informuje, jeśli jest nieumundurowany, jaki urząd sprawuje i na żądanie okazuje osobie, której dotyczy wykonywanie tych uprawnień, dowód tożsamości, którego posiadanie przez funkcjonariuszy wyznaczonych na mocy niniejszej ustawy, urzędników celnych lub funkcjonariuszy policji może nakazać, odpowiednio, Dyrektor Generalny, Dyrektor Generalny Urzędu Celnego lub Generalny Inspektor Policji.

(2) Odmowa zastosowania się przez daną osobę do jakiegokolwiek prośby, żądania lub nakazu dokonanego lub wydanego przez funkcjonariusza wyznaczonego na mocy niniejszej Ustawy, urzędnika celnego lub nieumundurowanego funkcjonariusza policji, który nie poinformuje o sprawowanym przez siebie urzędzie i odmówi okazania dowodu tożsamości na żądanie takiej osoby nie stanowi przestępstwa.

CZĘŚĆ II

IMPORT I EKSPORT ZWIERZĄT I PTAKÓW

Import

Uprawnienie do wydawania zarządzeń w odniesieniu do importu

5. (1) Minister może wydawać zarządzenia -

(a) wyszczególniające kraje lub części kraju, z którego można importować zwierzęta i ptaki, lub określone rodzaje zwierząt lub ptaków, z ograniczeniami lub bez; i

(b) zakazujące, bezwzględnie lub warunkowo, importu z określonego kraju lub jakiegokolwiek określonej części kraju tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, które mogą przenosić lub rozprzestrzeniać choroby.

(2) Każdy, kto narusza zarządzenie wydane na podstawie ust. 1 litera b), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięćdziesięciu tysięcy ringgitów lub karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający dwóch lat lub obydwu tym karom.

Zakaz importu zwierzęcia lub ptaka bez licencji

6. Z wyjątkiem przypadków wyraźnie przewidzianych w jakimkolwiek zarządzeniu wydanym na mocy ust. 5 pkt 1) lit. a), nie wolno importować żadnego zwierzęcia lub ptaka, chyba że

zgodnie z licencją wydaną w tej sprawie przez Dyrektora Generalnego ds. Kwarantanny i Inspekcji na mocy Ustawy MAQIS.

Zakaz importu tusz, produktów zwierzęcych lub ptaków itp., bez zezwolenia

6A. Z wyjątkiem przypadków wyraźnie przewidzianych w zarządzeniu wydanym na mocy ustępu 5 pkt 1) lit. b), nie wolno importować tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, które mogą przenosić lub rozprzestrzeniać chorobę, chyba że zgodnie ze zezwoleniem wydanym w tej sprawie przez Dyrektora Generalnego ds. Kwarantanny i Inspekcji na mocy Ustawy MAQIS.

Badanie i zatrzymanie importowanych zwierząt i ptaków

7. Wszystkie importowane zwierzęta i ptaki lub takie, które mają być importowane, są badane przez funkcjonariusza wykonawczego w punktach wjazdu, stacjach kwarantanny lub miejscach kwarantanny zgodnie z Ustawą o MAQIS.

Przybycie zwierząt, które należy zgłosić

8. (1) Kapitan statku lub statku powietrznego oraz kierownik pociągu, na pokładzie którego znajduje się zwierzę lub ptak, niezależnie od tego, czy takie zwierzę lub ptak ma zostać wyładowane w Malezji Zachodniej, niezwłocznie po pierwszym przybyciu statku, statku powietrznego lub pociągu do portu, na lotnisko lub stację w Malezji Zachodniej zgłasza ten fakt, w zależności od przypadku, urzędnikowi portowemu lub urzędnikowi odpowiedzialnemu za lotnisko lub zarządcy stacji, który niezwłocznie informuje najbliższe biuro MAQIS.

(2) Każdy, kto nie przestrzega postanowień podsekcji (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów.

Import chorych zwierząt lub ptaków oraz kontaktów

9. (1) Jeżeli zwierzę, ptak lub tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja, które zaimportowano lub mają zostać zaimportowane na mocy sekcji 6 lub 6A, są, w opinii funkcjonariusza wykonawczego, zakażone jakąkolwiek chorobą lub mogły mieć kontakt z jakimkolwiek zakażonym lub chorym zwierzęciem, ptakiem lub tuszą lub innym zakażonym przedmiotem lub materiałem, funkcjonariusz może, według własnego uznania –

- (a) odmówić zezwolenia na wyładunek lub usunięcie takiego zwierzęcia, ptaka lub tuszy lub kontaktów;
- (b) zlecić, aby takie zwierzę, ptak lub tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja i wszelkie ich kontakty zostały natychmiast uśmiercone/zniszczone, a tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja zostały usunięte w sposób przez niego wskazany; lub
- (c) zlecić, aby takie zwierzę, ptak lub tusza oraz ich kontakty zostały zatrzymane w kwarantannie na taki okres, jaki uzna on za konieczny.

(2) Jeżeli zwierzę, ptak lub tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt

pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja zostaną uśmiercone/zniszczone zgodnie z ust. 1) lit. b), koszty ich usunięcia ponosi właściciel lub osoba odpowiedzialna.

(3) W odniesieniu do zwierzęcia, ptaka lub tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji uśmierconych/zniszczonych na mocy niniejszej sekcji nie jest wypłacane żadne odszkodowanie.

(4) Dla celów ust. 1) lit. b) zniszczenie/uśmiercenie i usunięcie odbywa się bez zbędnej zwłoki, zgodnie z procedurami przewidzianymi w Ustawie MAQIS.

Psy i koty na pokładzie statku

10. (1) Każdy pies lub kot importowany drogą morską, o ile funkcjonariusz wykonawczy nie zezwolił na jego wyładunek, przez cały czas przebywania na pokładzie statku w dowolnym porcie znajduje się w zamknięciu w odseparowanej części statku, w klatce lub budzie.

(2) Jeśli pies lub kot padnie lub zaginie ze statku w jakimkolwiek porcie, kapitan statku niezwłocznie powiadomi organ weterynaryjny o takim padnięciu lub zaginięciu za pośrednictwem biura MAQIS.

(3) Kapitan statku, który narusza podsekcje (1) lub (2), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów.

Uśmiercanie rannych zwierząt lub ptaków

11. (1) Jeżeli okaże się, że zwierzę lub ptak zbadane przez funkcjonariusza wykonawczego dla celów importu doznały urazu, w przypadku którego, zdaniem funkcjonariusza wykonawczego, nie można przynieść zwierzęciu ulgi, funkcjonariusz wykonawczy może zlecić natychmiastowe uśmiercenie takiego zwierzęcia lub ptaka i usunięcie jego zwłok w sposób przez niego wskazany.

(1A) Uśmiercenie i usunięcie, o którym mowa w podsekcji (1), odbywa się bez zbędnej zwłoki i zgodnie z procedurami przewidzianymi w ustawie MAQIS.

(2) Jeżeli zwierzę lub ptak zostaną uśmiercone zgodnie z niniejszą sekcją, koszty usunięcia zwłok zwierzęcia lub ptaka pokrywa właściciel lub osoba odpowiedzialna.

(3) W odniesieniu do zwierzęcia lub ptaka uśmierconych na mocy niniejszej sekcji nie jest wypłacane żadne odszkodowanie.

Pozwolenie na wyładunek zwłok

12. (1) Nie wolno wyładowywać ze statku ani usuwać z statku powietrznego, pociągu ani pojazdu zwłok zwierzęcia lub ptaka bez pisemnej zgody funkcjonariusza wykonawczego, który udziela wskazówek co do sposobu ich usunięcia.

(2) Każdy, kto narusza podsekcję (1) lub nie stosuje się do instrukcji wydanych przez funkcjonariusza wykonawczego co do sposobu usuwania zwłok, popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów.

Zniszczenie lub dezynfekcja niektórych przedmiotów

13. (1) W każdym przypadku, gdy funkcjonariusz wykonawczy uzna, że ściółka, pasza, nawóz, nasienie, rzeczy osobiste lub inna substancja lub materiał importowane drogą lądową, morską lub powietrzną mogą przenosić lub rozprzestrzeniać choroby, może je przejąć i zatrzymać oraz, według własnego uznania, może nakazać ich zniszczenie lub dezynfekcję.

(2) Zniszczenie i dezynfekcja, o których mowa w podsekcji (1), odbywa się bez zbędnej

zwłoki i zgodnie z procedurami przewidzianymi w ustawie MAQIS.

Zakaz eksportu zwierzęcia lub ptaka lub jego tuszy bez licencji

14. Nie wolno eksportować zwierząt, ptaków ani ich tusz, chyba że zgodnie z licencją wydaną w tej sprawie przez Dyrektora Generalnego ds. Kwarantanny i Inspekcji na mocy ustawy MAQIS.

Zakaz eksportu tusz, produktów pochodzących od zwierząt lub ptaków *itp.*, bez zezwolenia

14A. Nie wolno eksportować tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, które mogą przenosić lub rozprzestrzeniać chorobę, chyba że zgodnie ze zezwoleniem wydanym w tej sprawie przez Dyrektora Generalnego ds. Kwarantanny i Inspekcji zgodnie z ustawą MAQIS.

15. (*Skreślony aktem A1452*).

Badanie przed eksportem

16. Każde zwierzę lub ptak, lub tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja, które mają być eksportowane, mogą podlegać obowiązkowi zbadania przez organ weterynaryjny w miejscu wyznaczonym przez organ weterynaryjny.

Chore zwierzę lub ptak, tusza *itp.*, których nie można eksportować

17. Po zbadaniu przez organ weterynaryjny zgodnie z wymogami sekcji 16, czy zwierzę lub ptak, lub tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja, które mają być eksportowane, są, zdaniem organu weterynaryjnego, zakażone jakąkolwiek chorobą lub mogły mieć kontakt z jakimkolwiek zakażonym lub chorym zwierzęciem, ptakiem lub tuszą lub innymi zakażonymi przedmiotami lub materiałami, organ weterynaryjny może odmówić zezwolenia na eksport takiego zwierzęcia lub ptaka, tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji.

CZĘŚĆ III

ZAPOBIEGANIE ROZPRZESTRZENIANIU SIĘ CHOROBY

Informacje ogólne

Badanie zwierząt lub ptaków podejrzanych o chorobę

18. (1) Jeżeli organ weterynaryjny ma powody sądzić, że zwierzę, ptak lub tusza mogą być zarażone chorobą, może poddać takie zwierzę, ptaka lub tuszę badaniu lub testowi, jakie uzna za niezbędne, oraz, dla celów takiego badania lub testu, może pobrać krew, mleko, mocz lub inną substancję od takiego zwierzęcia, ptaka lub tuszy.

(2) Dla celów przeprowadzenia badania lub testu, o którym mowa w podsekcji (1), organ weterynaryjny może nakazać, aby zwierzę, ptak lub tusza zostały mu dostarczone w

określonym miejscu i czasie, i nie można usunąć takiego zwierzęcia, ptaka lub tuszy z tego miejsca bez zgody organu weterynaryjnego:

Pod warunkiem że nie jest wymagane dostarczenie zwierzęcia, ptaka lub tuszy do miejsca oddalonego o ponad trzy mile od miejsca, w którym przetrzymywane jest takie zwierzę.

(3) Każdy, kto nie zastosuje się do zarządzenia wydanego na podstawie podsekcji (2), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów.

Uśmiercenie chorego zwierzęcia lub ptaka

19. Organ weterynaryjny może nakazać natychmiastową izolację lub uśmiercenie/zniszczenie zwierzęcia, ptaka lub tuszy, co do których, w wyniku badania lub testu przeprowadzonego zgodnie z sekcją 18 lub w inny sposób, stwierdzono lub istnieje uzasadnione podejrzenie, że są zakażone chorobą lub istnieje podejrzenie, że miały kontakt z chorym zwierzęciem lub ptakiem, lub zakażoną tuszą lub materiałem.

Odszkodowanie za każde uśmiercone zwierzę lub ptaka

20. (1) W odniesieniu do zwierzęcia, ptaka lub tuszy zakażonych chorobą i uśmierconych/zniszczonych na polecenie organu weterynaryjnego nie jest wypłacane żadne odszkodowanie.

(2) Jako odszkodowanie za każde zwierzę, ptaka lub tuszę, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że są zakażone chorobą i które zostały uśmiercone/zniszczone na polecenie organu weterynaryjnego, właścicielowi wypłacana jest taka suma, jaką może oszacować Dyrektor Stanowy i zatwierdzić Główny Minister Stanowy.

Badanie poubojowe

21. (1) Organ weterynaryjny może przeprowadzić badanie poubojowe tuszy zwierzęcia lub ptaka i usunąć takie fragmenty tuszy, jakie uzna za niezbędne do badania laboratoryjnego, a dla celów takiego badania może nakazać, aby dostarczono mu tuszę w określonym przez niego miejscu i czasie.

(2) Dla celów badania poubojowego organ weterynaryjny może nakazać ekshumację pogrzebanej tuszy zwierzęcia lub ptaka.

(3) Każdy, kto nie zastosuje się do zarządzenia wydanego na podstawie podsekcji (1) lub (2), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów.

Chore zwierzęta i ptaki oraz kontakty

22. (1) Jeżeli organ weterynaryjny uzna, że zwierzę lub ptak był narażony na zakażenie chorobą, może nakazać poddanie takiego zwierzęcia lub ptaka zabiegom profilaktycznym lub leczniczym, w tym terapii z wykorzystaniem wirusów, szczepieniu lub terapii surowicą, lub innej takiej kombinacji, jaką uzna za konieczną.

(2) Każdy, kto nie zastosuje się do zarządzenia wydanego na podstawie podsekcji (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów.

Dezynfekcja stajni itp.

23. (1) Organ weterynaryjny może nakazać dezynfekcję stajni, szopy, zagrody, klatki lub

innego miejsca, w którym stwierdzono obecność lub przetrzymywano zakażone zwierzę lub ptaka, w sposób przez niego wskazany; i może, w drodze zarządzenia, zakazać dalszego wykorzystywania takiej stajni, szopy, zagrody, klatki lub miejsca do przetrzymywania zwierzęcia lub ptaka, aż do czasu zakończenia takiej dezynfekcji.

(2) Każdy, kto nie zastosuje się do nakazu wydanego na podstawie podsekcji (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów.

Zniszczenie stajni itp.

24. (1) Jeżeli organ weterynaryjny jest zdania, że stajni, szopy, kojca, klatki lub innego miejsca, które były zajmowane przez zakażone zwierzę, nie można skutecznie zdezynfekować, może nakazać ich właścicielowi lub najemcy, w terminie określonym w tym zarządzeniu, zniszczenie takiej stajni, szopy, zagrody, klatki lub miejsca oraz spalenie znajdujących się tam materiałów.

(2) Jeżeli zarządzenie wydane na podstawie podsekcji (1) nie zostanie wykonane w określonym terminie, organ weterynaryjny może zlecić zniszczenie takiej stajni, szopy, zagrody, klatki lub miejsca oraz spalenie znajdujących się tam materiałów.

(3) Organ weterynaryjny składa raport Głównemu Ministrowi Stanowemu dotyczący każdego zarządzenia wydanego zgodnie z niniejszą sekcją, a Główny Minister może, według własnego uznania, przyznać lub wstrzymać odszkodowanie za zniszczone w ten sposób stajnię, szopę, kojec, klatkę lub miejsce.

(4) Każdy, kto nie zastosuje się do zarządzenia wydanego na podstawie podsekcji (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów.

Dezynfekcja lub zniszczenie przedmiotów

25. (1) Organ weterynaryjny może nakazać dezynfekcję lub zniszczenie ściółki, odzieży, uprząży, okuć, wiader, kubłów lub przyborów wykorzystywanych w związku z zakażonym zwierzęciem lub ptakiem, a odszkodowanie, które zostanie oszacowane przez organ weterynaryjny, wypłacane jest za wszelkie zniszczone w ten sposób przedmioty.

(2) Każdy, kto nie zastosuje się do zarządzenia wydanego na podstawie podsekcji (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów.

Dezynfekcja osób i odzieży

26. (1) Organ weterynaryjny może nakazać dezynfekcję ciała i odzieży każdej osoby, która miała kontakt, była odpowiedzialna za lub opiekowała się jakimkolwiek zwierzęciem lub ptakiem zakażonym lub co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie, że jest zakażony chorobą.

(2) Każdy, kto nie zastosuje się do zarządzenia wydanego na podstawie podsekcji (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów.

Dezynfekcja pojazdów

27. (1) Organ weterynaryjny może nakazać dezynfekcję pojazdu lub środka transportu wjeżdżającego lub wyjeżdżającego z obszaru uznanego za obszar zakażony zgodnie z sekcją 36 lub który był wykorzystywany do transportu zakażonego zwierzęcia lub ptaka lub co do

którego istnieje uzasadnione podejrzenie, że jest zakażony chorobą.

(2) Każdy, kto nie zastosuje się do zarządzenia wydanego na podstawie podsekcji (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów.

Usuwanie zakażonych zwierząt, ptaków lub tusz

28. (1) Nie wolno świadomie wrzucać, zlecać ani zezwalać na wrzucanie do odpływu, rowu, kanału wodnego, ulicy lub otwartej przestrzeni, ani w inny sposób porzucać żadnego zwierzęcia lub ptaka lub tuszy zwierzęcia lub ptaka, które jest lub było zakażone chorobą, ani paszy, ściółki, nawozu lub przedmiotu, który wykorzystywano w związku z jakimkolwiek zakażonym zwierzęciem lub ptakiem.

(2) Każdy, kto narusza podsekcję (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów.

29. *(Skreślony aktem 147).*

Licencje na posiadanie kultury lub szczepionki

30. (1) Dyrektor Generalny może wydawać licencje zezwalające posiadaczowi takiego pozwolenia na posiadanie żywych kultur lub szczepionek oraz na szczepienie zwierząt lub ptaków taką kulturą lub szczepionką.

(2) Nikt oprócz organu weterynaryjnego lub zarejestrowanego praktykującego lekarza w celach wykonywanych w dobrej wierze nie może znajdować się w posiadaniu takiej kultury lub szczepionki ani nie może szczepić takiego zwierzęcia lub ptaka taką kulturą lub szczepionką, chyba że uzyska pozwolenie w tej sprawie.

(3) Każdy, kto:

(a) Znajduje się w posiadaniu kultury lub szczepionki niezgodnie z niniejszą sekcją popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dwudziestu tysięcy ringgitów; i

(b) szczepi zwierzę lub ptaka niezgodnie z niniejszą sekcją, popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dwudziestu tysięcy ringgitów lub karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający jednego roku lub obydwu tym karom.

Właściciel chorego lub martwego zwierzęcia lub ptaka, które należy zgłosić

31. (1) Każdy właściciel lub osoba odpowiedzialna za zakażone zwierzę lub ptaka lub co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie, że jest zakażone chorobą, niezwłocznie zgłasza ten fakt organowi weterynaryjnemu lub najbliższemu posterunkowi policji, penghulu lub penggawie i natychmiast zleca, aby takie zwierzę lub ptak oraz wszystkie inne zwierzęta i ptaki, które miały z nimi kontakt, zostały zamknięte i odizolowane do czasu przybycia organu weterynaryjnego.

(2) Każdy właściciel lub osoba odpowiedzialna za zwierzę lub ptaka, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że padły z powodu choroby, niezwłocznie zgłasza to padnięcie organowi weterynaryjnemu lub najbliższemu posterunkowi policji, penghulu lub penggawie, a w przypadku zwierzęcia nie wolno przemieszczać zwłok bez zezwolenia organu weterynaryjnego lub funkcjonariusza odpowiedzialnego za taki posterunek policji:

Pod warunkiem, że pogrzebanie zwłok takiego zwierzęcia nie będzie stanowić przestępstwa,

jeżeli w ciągu dwudziestu czterech godzin od złożenia takiego zgłoszenia nie zostaną otrzymane żadne instrukcje lub jeżeli z powodu odległości, trudności terenowych lub komunikacyjnych zgłoszenia nie można sporządzić w ciągu dwudziestu czterech godzin.

(3) Funkcjonariusz odpowiedzialny za posterunek policji, penghulu lub penggawa, który otrzymuje zgłoszenie dokonane zgodnie z podsekcją (1) lub (2), niezwłocznie przekazuje, telefonicznie lub telegraficznie, gdy to możliwe, każde takie zgłoszenie do najbliższego organu weterynaryjnego, potwierdzając zgłoszenie pisemnym powiadomieniem do Dyrektora Stanowego.

(4) Każdy, kto:

- (a) nie dokona powiadomienia wymaganego na mocy niniejszej sekcji, popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dwudziestu pięciu tysięcy ringgitów;
- (b) nie zleci zamknięcia i odizolowania zwierzęcia lub ptaka, jak wymaga tego podsekcja (1), lub zezwoli na przemieszczanie zwłok zwierzęcia w sposób niezgodny z podsekcją (2), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów.

Przepisy specjalne dotyczące zwierząt (oprócz psów i kotów) oraz ptaków

Zastosowanie

32. Sekcje 33–37 nie mają zastosowania do psów i kotów.

Usuwanie martwych zwierząt lub ptaków

33. (1) Właściciel lub osoba odpowiedzialna za zwierzę lub ptaka, które padły z powodu choroby lub zostały uśmiercone w drodze zarządzenia wydanego przez organ weterynaryjny, dokonuje spalenia zwłok lub usuwa je w inny sposób zgodnie ze wskazówkami organu weterynaryjnego.

(2) Każdy, kto nie zastosuje się do jakichkolwiek wskazówek wydanych na podstawie podsekcji (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów.

Przemieszczanie lub usuwanie zwierząt chorych lub podejrzanych o zakażenie

34. (1) Nie wolno przemieszczać ani usuwać, w drodze sprzedaży lub w inny sposób, żadnego chorego zwierzęcia lub ptaka lub takiego, co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie, że jest chory lub miał kontakt z chorymi zwierzętami, tuszy takiego zwierzęcia lub ptaka, mleka lub nawozu pochodzącego od takiego zwierzęcia, chyba że na podstawie i zgodnie z pisemnym zezwoleniem Dyrektora Stanowego.

(2) Każdy, kto narusza podsekcję (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów.

Usuwanie przedmiotów z zakażonych pomieszczeń

35. (1) Organ weterynaryjny może na mocy zarządzenia zakazać usuwania mleka, nawozu, paszy, ściółki lub innych przedmiotów mogących przenosić zakażenie z pomieszczeń, w których przebywa lub ostatnio przebywało, zwierzę lub ptak zakażone chorobą.

(2) Każdy, kto nie zastosuje się do nakazu wydanego na podstawie podsekcji (1), popełnia

przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów.

Obszar zakażony, obszar kontroli choroby i obszar likwidacji choroby

36. (1) Zawsze, gdy istnieje uzasadniony powód, by sądzić, że –

- (a) w Stanie lub części Stanu wśród zwierząt lub ptaków występuje choroba;
- (b) istnieje prawdopodobieństwo, że choroba zostanie wprowadzona do Stanu lub części Stanu; lub
- (c) pożądana jest kontrola lub likwidacja choroby ze Stanu lub części Stanu,

Główny Minister może wydać zarządzenie uznające taki Stan lub część Stanu za obszar zakażony, obszar kontroli choroby lub obszar likwidacji choroby w odniesieniu do określonej choroby, w zależności od przypadku, i może w drodze tego samego lub kolejnego zarządzenia

- (i) zakazać bezwzględnie lub warunkowo usuwania do lub z takiego obszaru zwierzęcia, ptaka lub tuszy zwierzęcia lub ptaka;
- (ii) zakazać bezwzględnie lub warunkowo uboju zwierzęcia lub ptaka na takim obszarze;
- (iii) zakazać całkowicie lub warunkowo sprzedaży jakiegokolwiek tuszy na takim obszarze;
- (iv) zakazać przechowywania tuszy lub utrzymywania lub chowu zwierzęcia lub ptaka na takim obszarze;
- (v) nałożyć warunki dotyczące czyszczenia i dezynfekcji targowisk, rzeźni, ubojni lub innych miejsc, lub koszy, skrzyń, samochodów ciężarowych i wszelkich innych kontenerów lub pojazdów, w których utrzymywano lub przewożono zwierzęta lub ptaki;
- (vi) wymagać okazania zwierząt lub ptaków w celu przeprowadzenia badania (w tym pobierania krwi, mleka, moczu lub innych substancji od takich zwierząt lub ptaków), szczepienia oraz tatuowania lub innego znakowania takich zwierząt lub ptaków;
- (vii) zakazać utrzymywania lub chowu zwierząt lub ptaków na całym obszarze lub jego części;
- (viii) bez względu na inne postanowienia niniejszej Ustawy lub przepisy wydane na jej podstawie, cofnąć wszelkie licencje lub zezwolenia na import zwierzęcia, ptaka lub tuszy wydane na podstawie niniejszej Ustawy lub nałożyć wszelkie kolejne warunki na takie licencje lub zezwolenia;
- (ix) nałożyć wszelkie inne warunki lub wprowadzić wszelkie postanowienia, które mogą być niezbędne w celu zapobiegania wprowadzeniu lub rozprzestrzenianiu się choroby, jej kontroli lub likwidacji.

(2) Z zastrzeżeniem podsekcji (1), jeżeli obszar uznano za obszar zakażony, obszar kontroli choroby lub obszar likwidacji choroby, Dyrektor Stanowy może wydać zarządzenie, które nie jest sprzeczne z żadnym zarządzeniem wydanym na mocy podsekcji (1), w celu uregulowania uwiązania, izolacji, segregacji, przemieszczania lub uboju zwierząt lub ptaków lub w celu wykonania innych działań profilaktycznych, tatuowania lub oznakowania w inny sposób zwierząt lub ptaków na obszarze, jakie może on uznać za niezbędne dla potrzeb kontroli i sprawdzenia rozprzestrzeniania się choroby lub dla potrzeb jej likwidacji, a w przypadku gdy właściciel lub osoba odpowiedzialna za zwierzę lub ptaka nie zastosuje się do takiego zarządzenia, Dyrektor Stanowy może podjąć kroki niezbędne do skutecznego odizolowania

lub segregacji takiego zwierzęcia lub ptaka, a wszystkie poniesione tym samym wydatki podlegają zwrotowi ze strony właściciela lub osoby odpowiedzialnej, lub obydwu.

(3) Każde zarządzenie wydane na podstawie podsekcji (1) lub (2) zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym*, lecz wchodzi w życie natychmiast po wydaniu.

(4) Każde zwierzę lub ptak blakające się po obszarze zakażonym, obszarze kontroli choroby lub obszarze likwidacji choroby z naruszeniem zarządzenia wydanego na mocy podsekcji (1) lub (2) mogą zostać niezwłocznie uśmiercone przez organ weterynaryjny lub można je potraktować zgodnie z sekcją 68 niniejszej Ustawy.

(5) Każde zwierzę, ptak lub tusza, poddane ubojowi, przemieszczane, oferowane do sprzedaży lub sprzedawane z naruszeniem nakazu wydanego na mocy podsekcji (1) lub (2), mogą zostać natychmiast uśmiercone/zniszczone przez organ weterynaryjny lub można je potraktować zgodnie z sekcją 68 niniejszej Ustawy.

(6) Dla celów przeprowadzenia badania, szczepienia lub zabiegu profilaktycznego na mocy podsekcji (2) organ weterynaryjny może zarządzić, aby zwierzęta lub ptaki zostały mu dostarczone w określonym miejscu lub czasie i żadnego zwierzęcia ani ptaka nie można usunąć z tego miejsca bez zgody organu weterynaryjnego.

(7) Każdy, kto nie zastosuje się do zarządzenia wydanego na podstawie podsekcji (1) lub (2), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej piętnastu tysięcy ringgitów.

(8) Za zwierzęta, ptaki lub tusze uśmiercone/zniszczone lub przejęte na mocy niniejszej sekcji nie jest wypłacane żadne odszkodowanie.

Zezwolenia specjalne

37. Dyrektor Stanowy może udzielić, z zastrzeżeniem warunków, jakie uzna za wskazane, zezwolenia właścicielowi zwierzęcia lub ptaka na usunięcie go do lub z każdego zakażonego obszaru.

Przepisy specjalne dotyczące psów oraz w związku z wścieklizną

Licencjonowanie

38. (1) Nie wolno posiadać, hodować, zapewniać schronienia ani utrzymywać psa, w wieku powyżej trzech miesięcy, chyba że taki pies jest licencjonowany.

(2) Psy licencjonowane są wyłącznie w określony sposób przed dniem 31 stycznia każdego roku lub po osiągnięciu wieku trzech miesięcy lub w ciągu czternastu dni po przybyciu do Malezji Zachodniej lub w ciągu czternastu dni od odwołania Nakazu szczepień przeciwko wściekliznie wydanego na mocy sekcji 42, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza, a licencja pozostaje w mocy do dnia 31 grudnia roku, w odniesieniu do którego ją wydano.

(3) Psy można licencjonować w dowolnym urzędzie pocztowym w Stanie, w którym są one zazwyczaj hodowane lub w innych określonych miejscach.

(4) Minister może określić opłatę za licencjonowanie psa.

(5) Po otrzymaniu określonej opłaty organ wydający licencje przekazuje właścicielowi psa metalową plakietkę z numerem seryjnym.

(6) Właściciel każdego licencjonowanego psa wyposaża go w obrozę, do której należy bezpiecznie przymocować plakietkę wydaną zgodnie z podsekcją (5), w taki sposób, aby była wyraźnie widoczna podczas noszenia, a licencjonowany pies powinien stale nosić tę obrozę i plakietkę, gdy przebywa poza domem, a pies znaleziony poza domem i nie posiadający takiej obroży i plakietki może zostać uśmiercony.

(7) (a) Właściwy organ może upoważnić na piśmie osoby do uśmiercania psów zgodnie z podsekcją (6), a osoby te mogą wchodzić do dowolnego miejsca, niebędącego domem mieszkalnym, w celu wyegzekwowania postanowień tej podsekcji:

Pod warunkiem że taka osoba, jeżeli jest to wymagane, przedstawi i okaże swoje pisemne upoważnienie właścicielowi, najemcy lub osobie odpowiedzialnej w danej chwili za dane miejsce.

(b) W niniejszej podsekcji „właściwy organ” oznacza Dyrektora Stanowego, Burmistrza Rady Miejskiej lub Ratusza, Przewodniczącego Rady Dzielnicy lub Władz Lokalnych, Dyrektora Generalnego Zarządu Miasta lub Komendanta Policji Stanowej.

(8) Każdy, kto narusza podsekcję (1) lub (6), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów.

(9) Przywódca w Radzie lub Yang di-Pertua Negeri w Radzie Stanu może, na mocy zarządzenia, zadeklarować, że podsekcja (1) nie ma zastosowania w żadnej określonej części tego Stanu lub może zwolnić dowolną osobę lub kategorię osób albo z licencjonowania psa, który powinien być licencjonowany zgodnie z niniejszą sekcją, albo z uiszczenia całości lub części opłaty należnej z tytułu takiego licencjonowania.

(10) Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do żadnego psa –

(a) w Stanie lub dowolnej jego części dopóki obowiązuje w tym Stanie lub dowolnej jego części Nakaz szczepień przeciwko wściekliznie wydany na mocy sekcji 42; lub

(b) który podlega rejestracji lub licencjonowaniu lub został zarejestrowany albo otrzymał licencję zgodnie z jakimkolwiek innym prawem pisemnym.

Obszary zakażone wścieklizną

39. (1) Główny Minister Stanowy może w każdej chwili, jako środek ostrożności przeciwko wściekliznie, na mocy zarządzenia zadeklarować taki Stan lub jego część określoną w zarządzeniu jako obszar zakażony wścieklizną.

(2) Każde zarządzenie wydane na podstawie podsekcji (1) zostanie opublikowane w odpowiednim *Dzienniku Urzędowym*, ale wchodzi w życie niezwłocznie po wydaniu.

(3) Nie wolno zabierać psa z obszaru zakażonego wścieklizną lub ze Stanu, którego część stanowi obszar zakażony wścieklizną, chyba że zgodnie z pisemnym zezwoleniem wydanym przez Dyrektora Stanowego.

(4) Właściciel lub osoba odpowiedzialna za psa w obszarze zakażonym wścieklizną musi zapewnić, że taki pies znajduje się pod skuteczną kontrolą, poprzez –

(a) utrzymywanie go w obszarze zamkniętym, z którego pies nie może uciec;

(b) bezpieczne uwiązanie; lub

(c) prowadzenie na łańcuchu lub smyczy wykonanej z mocnego sznurka lub skóry, odpowiednio przymocowanej do obroży lub szelek noszonych przez psa:

Pod warunkiem że Dyrektor Stanowy, jeżeli jest przekonany, że dowolna kategoria psów, czy to ze względu na zabieg profilaktyczny, czy w inny sposób, jest odporna na zakażenie wścieklizną, może zwolnić taką kategorię psów z wymogów niniejszej podsekcji, z zastrzeżeniem warunków, jakie uzna za stosowne.

(5) Każdy pies znaleziony w obszarze zakażonym wścieklizną, który nie znajduje się pod skuteczną kontrolą zgodnie z podsekcją (4) może zostać uśmiercony przez osobę upoważnioną na piśmie w tej sprawie przez Dyrektora Stanowego lub Komendanta Policji Stanowej, a upoważniona do tego osoba może wejść na teren, do budynku lub lokalu, w celu wykonania postanowień niniejszej podsekcji:

Pod warunkiem że taka osoba –

- (i) nie wchodzi w tym celu do lokalu mieszkalnego, chyba że w ciągu dnia; oraz
- (ii) jeśli jest to wymagane, przedstawia i okazuje swoje pisemne upoważnienie właścicielowi, najemcy lub osobie w danej chwili odpowiedzialnej za taki teren, budynek lub lokal.

(6) Każdy, kto –

- (a) narusza podsekcję (3), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów lub karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający trzech miesięcy; i
- (b) narusza podsekcję (4), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów.

Uśmiercenie lub zatrzymanie zwierzęcia podejrzanego o zakażenie wścieklizną

40. (1) W przypadku, gdy organ weterynaryjny ma uzasadnione podejrzenia, że zwierzę może być zarażone wścieklizną lub zostało narażone na zakażenie wścieklizną, może, według własnego uznania, zlecić natychmiastowe uśmiercenie zwierzęcia lub nakazać właścicielowi lub osobie odpowiedzialnej za takie zwierzę natychmiastowe zabranie go do stacji kwarantanny zwierząt w celu zatrzymania i obserwacji.

(2) Jeżeli właściciel lub osoba odpowiedzialna za takie zwierzę nie zastosuje się do zarządzenia, organ weterynaryjny może natychmiast zlecić uśmiercenie zwierzęcia lub przejąć zwierzę i zabrać je do stacji kwarantanny zwierząt.

(3) Organ weterynaryjny może uśmiercić takie zwierzę w stacji kwarantanny zwierząt lub zatrzymać je do czasu upewnienia się, że jest ono wolne od choroby.

(4) Organ weterynaryjny może przejąć zwłoki zwierzęcia, które padło lub zostało uśmiercone i co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie, że zostało zakażone wścieklizną, i może usunąć je w sposób, jaki uzna za stosowny.

(5) Z tytułu uśmiercenia zwierzęcia na mocy niniejszej sekcji nie jest wypłacane żadne odszkodowanie.

(6) Każdy, kto nie zastosuje się do zarządzenia wydanego na podstawie podsekcji (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów.

(7) Do celów niniejszej sekcji „zwierzę” oznacza czworonożne zwierzę utrzymywane w niewoli lub pod kontrolą.

Zatrzymanie psa, który pogryzł człowieka

41. (1) Organ weterynaryjny lub funkcjonariusz policji w stopniu nie niższym niż stopień inspektora mogą nakazać właścicielowi lub osobie odpowiedzialnej za psa, który pogryzł lub co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie, że pogryzł człowieka, aby przekazał mu psa do zbadania i może zatrzymać psa w takim miejscu i na taki okres, jaki uzna za wskazany. Jeśli właściciel lub osoba odpowiedzialna za takiego psa nie zastosuje się do zarządzenia, organ weterynaryjny lub funkcjonariusz policji może natychmiast przejąć psa i zabrać go do stacji kwarantanny zwierząt.

(2) Każdy, kto nie zastosuje się do zarządzenia wydanego na podstawie podsekcji (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów.

Szczepienie psów przeciwko wściekliznie

42. (1) Główny Minister Stanowy, zawsze, gdy uzna to za właściwe, może wydać nakaz (w niniejszym rozdziale zwany „Nakazem szczepienia przeciwko wściekliznie”), aby wszystkie psy w tym Stanie lub jego części określonej w nakazie, zostały poddane szczepieniu przeciwko wściekliznie i może w każdej chwili odwołać każdy taki nakaz.

(2) Każdy nakaz szczepienia przeciwko wściekliznie i jego odwołanie zostaną opublikowane w odpowiednim *Dzienniku Urzędowym*.

(3) Każdy nakaz szczepienia przeciwko wściekliznie pozostaje w mocy do dnia 31 grudnia roku, w którym został wydany, lub do czasu odwołania, w zależności od tego, który z tych okresów będzie krótszy, lecz bez uszczerbku dla wydania kolejnego nakazu szczepienia przeciwko wściekliznie, który wejdzie w życie po upływie tego okresu.

(4) W każdym przypadku, gdy wydano nakaz szczepienia przeciwko wściekliznie, Dyrektor Stanowy może ustalić okresy oraz miejsca doprowadzenia psów lub grup psów dla celów takiego szczepienia.

(5) Wszystkie ustalenia dotyczące szczepień psów zostaną opublikowane we właściwym *Dzienniku Urzędowym*, a także w inny sposób, jaki Dyrektor Stanowy uzna za konieczny.

(6) (a) Dyrektor Stanowy może, w drodze powiadomienia w *Dzienniku Urzędowym*, zażądać, aby każdy pies, zaszczepiony zgodnie z Nakazem szczepienia przeciwko wściekliznie, po upływie daty, która może zostać określona w tym powiadomieniu, przez cały czas trwania obowiązywania Nakazu i na obszarze, do którego ma zastosowanie Nakaz, nosił metalową plakietkę lub znacznik z numerem seryjnym, identyfikator lub inny dowód szczepienia, a pies, który został znaleziony na takim obszarze po upływie daty określonej w powiadomieniu, na wolności lub nie, i który nie posiada odpowiedniego dowodu szczepienia, może zostać uśmiercony.

(b) Właściwy organ może upoważnić na piśmie osoby do uśmiercania psów zgodnie z ust. (a), a upoważniona w ten sposób osoba może wejść na teren, do budynku lub lokalu w celu wykonania postanowień niniejszej podsekcji:

Pod warunkiem że taka osoba:

- (i) nie wchodzi w tym celu do lokalu mieszkalnego, chyba że w ciągu dnia; oraz
- (ii) jeśli jest to wymagane, przedstawia i okazuje swoje pisemne upoważnienie właścicielowi, najemcy lub osobie w danej chwili odpowiedzialnej za teren, budynek lub lokal.

(c) W niniejszej podsekcji „właściwy organ” oznacza Dyrektora Stanowego, Burmistrza Rady Miejskiej lub Ratusza, Przewodniczącego Rady Gminnej, Rady Dzielnicy lub Władz Lokalnych, Dyrektora Generalnego Zarządu Miasta lub Komendanta Policji Stanowej.

(7) Jeśli właściciel lub osoba odpowiedzialna za psa nie zastosuje się do nakazu lub polecenia dokonanego lub wydanego zgodnie z podsekcją (1) lub (4), organ weterynaryjny może natychmiast uśmiercić takiego psa.

(8) Właściciel lub osoba odpowiedzialna za psa, która nie zastosuje się do wydanego nakazu lub polecenia wydanego na mocy podsekcji (1) lub (4), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów.

(9) Minister może określić opłatę za szczepienie psa:

Pod warunkiem, że nikt nie będzie zobowiązany do uiszczenia opłaty za szczepienie psa, który w dniu takiego szczepienia był już licencjonowany zgodnie z sekcją 38 lub został zarejestrowany lub otrzymał licencję zgodnie z prawem pisemnym obowiązującym w Gminie.

(10) Przywódca w Radzie lub Yang di-Pertua Negeri w Radzie Stanu może, na mocy zarządzenia, zwolnić osobę lub kategorię osób z uiszczenia całości lub części opłaty należnej

z tytułu szczepienia psa.

(11) Pies, który został zaszczepiony w danym roku zgodnie z Nakazem szczepienia przeciwko wściekliznie i posiada odpowiedni dowód szczepienia, będzie uważany za licencjonowanego psa na mocy niniejszej Ustawy oraz za psa, który został zarejestrowany lub otrzymał licencję na mocy lub zgodnie z innym prawem pisemnym, do dnia 31 grudnia takiego roku.

CZĘŚĆ IV

ZAPOBIEGANIE OKRUCIEŃSTWU WOBEC ZWIERZĄT

Interpretacja

43. W niniejszej Części, o ile z kontekstu nie wynika inaczej:

„zwierzę” oznacza każde żywe stworzenie inne niż istota ludzka i obejmuje zwierzę, ptaka, rybę, lub owada, zarówno dzikie, jak i oswojone.

Kara za okrucieństwo wobec zwierząt

44. (1) Każdy, kto –

- (a) w okrutny sposób bije, kopie, źle traktuje, przemęcza, przeciąża, przeładowuje, torturuje, rozwściecza lub przeraża zwierzę;
- (b) zleca lub przyczynia się do lub, jako właściciel, zezwala na takie wykorzystanie zwierzęcia;
- (c) będąc odpowiedzialnym za zwierzę przebywające w zamknięciu lub w trakcie transportu z jednego miejsca do drugiego zaniedbuje dostarczanie zwierzęciu wystarczającej ilości pożywienia lub wody;
- (d) bezmyślnie lub bezzasadnie wykonując lub ignorując dowolną czynność, powoduje niepotrzebny ból lub cierpienie, lub będąc właścicielem, zezwala na zadawanie zwierzęciu niepotrzebnego bólu lub cierpienia;
- (e) zleca, przyczynia się do lub, jako właściciel, zezwala na zamknięcie, przewożenie, podnoszenie lub przenoszenie zwierzęcia w taki sposób lub w takiej pozycji, aby narazić je na niepotrzebny ból lub cierpienie;
- (f) wykorzystuje lub zleca lub przyczynia się do lub, jako właściciel, zezwala na wykorzystywanie do pracy zwierzęcia, które w wyniku choroby, niedołęstwa, rany lub bólu, lub w inny sposób, nie nadaje się do takiego wykorzystania; lub
- (g) zleca, przyczynia się do lub pomaga w walkach zwierząt, lub utrzymuje, wykorzystuje, zarządza lub działa lub pomaga w zarządzaniu pomieszczeniem lub miejscem dla celów, lub częściowo dla celów, walk zwierząt, lub zezwala na utrzymywanie, zarządzanie lub wykorzystywanie takich pomieszczeń lub miejsc, lub otrzymuje, zleca lub nakłania jakąkolwiek osobę do otrzymania pieniędzy za wpuszczenie osób do takiego pomieszczenia lub miejsca,

popołnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięćdziesięciu tysięcy ringgitów lub karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający jednego roku lub obydwu tym karom.

(2) Dla celów niniejszej sekcji uznaje się, że właściciel dopuścił się okrucieństwa w rozumieniu niniejszej Części, jeżeli nie sprawował należytej opieki i nadzoru w celu ochrony zwierzęcia przed okrucieństwem:

Pod warunkiem, że w przypadku gdy właściciel został skazany za zezwolenie na okrucieństwo w rozumieniu niniejszej Ustawy wyłącznie z powodu braku sprawowania przez niego takiej opieki i nadzoru, nie podlega on karze pozbawienia wolności bez możliwości nałożenia grzywny.

(3) Żadne z postanowień niniejszej sekcji nie ma zastosowania do popełnienia lub zaniechania czynności w trakcie uśmiercania lub przygotowania do uśmiercenia zwierzęcia jako pożywienia dla ludzi, chyba że takiemu uśmiercaniu lub przygotowaniu towarzyszyło zadawanie niepotrzebnego cierpienia.

(4) Bez względu na ust. (1) lit. (g), Główny Minister Stanowy może, w drodze pisemnego zezwolenia, usankcjonować walki byków w Stanie, z zastrzeżeniem warunków, które można określić w zezwoleniu, albo przy specjalnej okazji stanowiącej przedmiot zainteresowania publicznego, albo jeśli jest przekonany, że takie walki są korzystne dla rasy oraz, w każdym przypadku, że takie walki nie spowodują okrucieństwa wobec żadnego zwierzęcia, a w przypadku gdy walki prowadzone są zgodnie z warunkami zezwolenia, uważa się, że ust. (1) lit. (g) nie ma zastosowania do tych walk.

Uprawnienia organu weterynaryjnego i funkcjonariuszy policji

45. (1) Każdy organ weterynaryjny i funkcjonariusz policji może zatrzymać bez nakazu osobę, która popełnia przestępstwo zgodnie z sekcją 44, i może przejąć zwierzę, w odniesieniu do którego popełniono przestępstwo oraz wszelkie środki transportu lub przedmioty, z którymi lub za pomocą których popełniono przestępstwo.

(2) Osoba zatrzymana w ten sposób oraz środek transportu lub przedmiot przejęte w ten sposób zostaną niezwłocznie przewiezione na posterunek policji.

(3) Zwierzę przejęte w ten sposób zostaje przewiezione na posterunek policji, do schroniska lub do ośrodka weterynaryjnego i potraktowane zgodnie z podsekcją 68(2) niniejszej Ustawy.

(4) Funkcjonariusz może zatrzymać się na ulicy lub w miejscu publicznym i zbadać zwierzę, co do którego ma powody sądzić, że przestępstwo zostało popełnione lub jest popełniane na mocy sekcji 44.

Uprawnienia Zarządu Miasta lub Urzędników Gminnych

46. W granicach miasta lub gminy uprawnienia przyznane na mocy sekcji 45 organom weterynaryjnym i funkcjonariuszom policji mogą być wykonywane przez każdego funkcjonariusza wyznaczonego w tej sprawie przez Burmistrza Rady Miejskiej lub Ratusza, Przewodniczącego Rady Gminy, Rady Dzielnicy lub Władz Lokalnych lub Dyrektora Generalnego Rady Miejskiej lub Zarządu Miasta, w zależności od przypadku.

Zarządzenia wydawane przez sędziego pokoju w przypadku popełnienia przestępstwa

47. (1) Jeżeli sędzia pokoju skazał dowolną osobę za przestępstwo na mocy sekcji 44, sędzia pokoju może zarządzić –

(a) aby zwierzę, w odniesieniu do którego popełniono przestępstwo, zostało przewiezione do ośrodka weterynaryjnego i tam zatrzymane i leczone przez organ weterynaryjny przez okres podany w zarządzeniu lub do czasu zwolnienia na mocy kolejnego zarządzenia sędziego pokoju lub do czasu, gdy organ weterynaryjny, w stopniu nie niższym niż asystent lekarza weterynarii, zaświadczy na piśmie, że zwierzę można prawidłowo zwolnić;

(b) aby zwierzę było leczone przez organ weterynaryjny i nie było użytkowane przez

okres podany w zarządzeniu lub do czasu wydania pozwolenia na jego wykorzystywanie przez sędziego pokoju lub organ weterynaryjny w stopniu nie niższym niż asystent lekarza weterynarii; lub

- (c) niezwłoczne uśmiercenie takiego zwierzęcia przez funkcjonariusza policji lub organ weterynaryjny lub pod jego kierownictwem, jeżeli zostanie stwierdzone, że zwierzę jest nieuleczalnie chore lub ranne, oraz aby koszty pogrzebania lub innego rodzaju utylizacji zwłok poniosła osoba skazana.

(2) Jeżeli zwierzę zostanie zabrane do ośrodka weterynaryjnego lub będzie leczone przez organ weterynaryjny zgodnie z zarządzeniem wydanym na mocy podsekcji (1), osoba skazana za przestępstwo w odniesieniu do zwierzęcia zobowiązana jest do uiszczenia określonych opłat za jego utrzymanie i leczenie, dopóki nie zostanie uznane ono za zdolne do zwolnienia lub użytkowania:

Pod warunkiem że jeżeli właściciel zwierzęcia zażąda na piśmie od urzędnika odpowiedzialnego za ośrodek weterynaryjny uśmiercenia zwierzęcia i uiści na rzecz urzędnika wszelkie opłaty przewidziane za uśmiercenie lub pogrzebanie zwierzęcia, urzędnik niezwłocznie zleci uśmiercenie zwierzęcia i nie będzie należna żadna opłata z tytułu utrzymania lub leczenia zwierzęcia przez okres, który nastąpi po takim wniosku i opłacie.

(3) Każdy, kto nie zastosuje się do zarządzenia wydanego na podstawie podsekcji (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów.

Uprawnienie do wydania zarządzenia w sprawie uśmiercania zwierząt

48. (1) Sędzia pokoju, lekarz rządowy, organ weterynaryjny w stopniu nie niższym niż asystent lekarza weterynarii lub funkcjonariusz policji w stopniu nie niższym niż stopień inspektora, który w drodze osobistej inspekcji stwierdził, że:

- (a) zwierzę jest chore lub ranne oraz że choroba lub rana zwierzęcia są nieuleczalne, lub że utrzymywanie zwierzęcia przy życiu jest okrucieństwem; lub
- (b) zwierzę jest tak chore lub tak poważnie ranne lub znajduje się w takim stanie fizycznym, że, jego zdaniem, biorąc pod uwagę dostępne środki usunięcia zwierzęcia, nie ma możliwości usunięcia go bez okrucieństwa i że okrucieństwem jest utrzymywanie go przy życiu,

może, w drodze zarządzenia na piśmie, zlecić uśmiercenie zwierzęcia, a zarządzenie może zostać niezwłocznie wykonane przez lub pod kierownictwem urzędnika lub funkcjonariusza policji:

Pod warunkiem, że zwierzę tak chore lub ranne znajduje się w domu, stajni, szopie lub zagrodzie odpowiedniej dla zwierzęcia, a nie na publicznej arterii, rynku lub placu, nie można wykonać zarządzenia, dopóki właściciel zwierzęcia (jeśli jest znany) lub osoba odpowiedzialna (jeśli jest) nie zostaną należycie powiadomieni o stanie zwierzęcia.

(2) Jeżeli zwierzę zostanie uśmiercone zgodnie z zarządzeniem wydanym zgodnie z niniejszą sekcją, koszt usunięcia i pogrzebania zwłok zwierzęcia zostanie uiszczony przez właściciela lub osobę odpowiedzialną, a kwotę można odzyskać od właściciela lub osoby odpowiedzialnej w ramach procedury skróconej przed sędzią pokoju.

Brak odszkodowania za uśmiercenie zwierzęcia nieuleczalnie chorego, ranego lub uśmierconego na wniosek właściciela

49. W żadnym wypadku nie wypłaca się odszkodowania z tytułu uśmiercenia zwierzęcia na

podstawie zarządzenia wydanego zgodnie z ust. 47 pkt. 1 lit. c) lub podsekcją 48(1) lub zgodnie z pisemnym wnioskiem skierowanym do urzędnika odpowiedzialnego za ośrodek weterynaryjny, jak przewidziano w podsekcji 47(2), przez osobę twierdzącą, że jest właścicielem takiego zwierzęcia:

Pod warunkiem, że w tym ostatnim przypadku urzędnik odpowiedzialny za ośrodek weterynaryjny w dobrej wierze uznał, że osoba składająca wniosek jest w rzeczywistości właścicielem.

Nagroda dla informatora

50. (1) Sąd, który nałożył karę grzywny na podstawie tej Części niniejszej Ustawy, może zasądzić jej część, która nie przekracza połowy, na rzecz informatora.

(2) Z zastrzeżeniem takiego zasądzenia, kara grzywny nałożona na podstawie niniejszej Ustawy za przestępstwo popełnione w granicach gminy jest wypłacana radnym i ma zostać przez nich wykorzystana dla celów obowiązującego w danym momencie Zarządzenia Gminnego.

Zwierzęta i ptaki, których nie wolno utrzymywać w niewoli w celu sprzedaży, eksportu lub wystawiania bez licencji

50A. (1) Nie wolno utrzymywać zwierzęcia lub ptaka w niewoli, w celu sprzedaży, eksportu lub wystawiania, w miejscu, które nie posiada licencji w tej sprawie, zgodnie z przepisami ustanowionymi na mocy niniejszej Ustawy:

Pod warunkiem, że niniejsza sekcja nie ma zastosowania, z wyjątkiem obszarów, które zostaną określone przez takie przepisy.

(2) Każdy, kto narusza podsekcję 1, popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów lub karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy lub obydwu tym karom.

CZĘŚĆ V

OCHRONA ZWIERZĄT GOSPODARSKICH

Możliwy zakaz przemieszczania lub uboju bydła itp.

51. (1) Główny Minister Stanowy może w drodze zarządzenia –

- (a) zakazać na okres, jaki może zostać określony w zarządzeniu, przemieszczania bydła i trzody chlewnej lub określonej kategorii bydła i trzody chlewnej ze Stanu do innego Stanu lub z części Stanu do innej części tego Stanu lub do innego Stanu, chyba że na podstawie licencji;
- (b) zakazać w okresie lub okresach, jakie mogą zostać określone w zarządzeniu, prowadzenia w Stanie uboju bydła, owiec, kóz, trzody chlewnej lub drobiu lub określonej ich kategorii, chyba że na podstawie licencji;
- (c) określić opłaty i procedury uzyskiwania takich licencji.

(2) Licencja wydana na podstawie zarządzenia dokonanego na mocy podsekcji (1) podlega warunkom, które mogą zostać nałożone przez takie zarządzenie lub przez osobę upoważnioną do wydania licencji na mocy zarządzenia dokonanego zgodnie z podsekcją (1).

(3) Każdy, kto narusza zarządzenie dokonane na mocy podsekcji (1), popełnia przestępstwo i

podlega karze grzywny nieprzekraczającej piętnastu tysięcy ringgitów.

Publikacja zarządzenia w *Dzienniku Urzędowym*

52. Każde zarządzenie dokonane na mocy sekcji 51 zostaje opublikowane we właściwym stanowym *Dzienniku Urzędowym*.

CZĘŚĆ VI

UDOSKONALANIE ZWIERZĄT GOSPODARSKICH

Zastosowanie w Stanach

53. Niniejsza Część obowiązuje w Stanach Kedah i Kelantan, ale z wyjątkiem przypadków wymienionych powyżej, niniejsza Część nie obejmuje żadnego Stanu ani jego części, chyba, że Rada Stanu podejmie uchwałę, że wskazane jest, aby takie postanowienia miały zastosowanie w Stanie lub w jego części, w zależności od przypadku.

54. (*Pominięty*).

Zakaz posiadania niewykastrowanego byka

55. (1) Z zastrzeżeniem sekcji 56 nie wolno posiadać ani mieć pod kontrolą byka w wieku powyżej piętnastu miesięcy, chyba że byk taki zostanie wykastrowany w sposób zatwierdzony przez Dyrektora Stanowego.

(2) Każdy, kto narusza podsekcję (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej piętnastu tysięcy ringgitów.

Zwolnienie przez Dyrektora Stanowego

56. (1) Na pisemny wniosek właściciela byka i w odniesieniu do byka doprowadzonego do miejsca, które może wskazać Dyrektor Stanowy, Dyrektor Stanowy może przyznać zwolnienie z sekcji 55 w odniesieniu do każdego byka, którego uzna za nadającego się do celów hodowlanych. Wniosek taki zawiera kompletny opis zwierzęcia i jego wiek, miejsce, w którym jest zwykle utrzymywane, a także wszelkie inne szczegółowe dane, które każdorazowo mogą zostać określone.

(2) Dyrektor Stanowy nie przyznaje zwolnienia na mocy podsekcji 1 w odniesieniu do byka, który, jego zdaniem:

- (a) może spłodzić wadliwe lub gorszej jakości potomstwo; lub
- (b) może być zakażony zaraźliwą lub zakaźną chorobą.

(3) Uprawnienia i obowiązki Dyrektora Stanowego wynikające z niniejszej sekcji mogą być wykonywane i realizowane przez osobę należycie upoważnioną przez niego w tej kwestii.

Rejestr buhajów

57. Dyrektor Stanowy prowadzi rejestr buhajów, w odniesieniu do których przyznano zwolnienia na mocy sekcji 56 (zwanym dalej „buhajami”), i umieszcza w nim opis każdego zwierzęcia wraz z nazwiskiem właściciela i miejscem zamieszkania oraz wydaje

właścicielowi, nieodpłatnie, kopię wpisu do rejestru (zwanego dalej „licencją”).

Sprzedaż, śmierć lub przekazanie buhaja, które wymaga zgłoszenia

58. (1) Bez uszczerbku dla innego prawa pisemnego, właściciel buhaja zgłasza penghulu lub penggawie lub organowi weterynaryjnemu sprzedaż, śmierć lub przekazanie buhaja w ciągu miesiąca od takiej sprzedaży, śmierci lub przekazania oraz przedstawia licencję wydaną zgodnie z sekcją 57. Dyrektor Stanowy odnotowuje taką sprzedaż, śmierć lub przekazanie w rejestrze i na licencji.

(2) Obowiązkiem penghulu lub penggawy otrzymującego informacje zgodnie z podsekcją (1) jest jak najszybsze zgłoszenie ich organowi weterynaryjnemu.

(3) Każdy, kto nie złoży zawiadomienia wymaganego na mocy niniejszej sekcji lub nie przedstawi licencji wymaganej w ramach niniejszej sekcji, popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów.

Kontrola buhajów

59. (1) Dyrektor Stanowy może w każdej chwili zażądać od właściciela buhaja doprowadzenia byka do kontroli i według własnego uznania może wycofać zwolnienie przyznane w odniesieniu do tego buhaja na mocy sekcji 56.

(2) Wpis do rejestru buhajów dotyczący byka wraz z licencją zostaje unieważniony po wycofaniu zwolnienia.

Powiadomienie dla właściciela buhaja

60. (1) W przypadku gdy wniosek o zwolnienie został odrzucony lub licencja została unieważniona lub Dyrektor Stanowy jest zdania, że byk, do którego zastosowanie ma niniejsza Część, nie nadaje się do celów hodowlanych, może doręczyć właścicielowi lub osobie odpowiedzialnej za byka, którego dotyczy wniosek, licencja lub opinia, powiadomienie w wymaganej formie wymagające, aby osoba ta, w określonym w powiadomieniu terminie, nie krótszym niż czternaście dni, nakazała ubój lub kastrację byka.

(2) W przypadku gdy powiadomienie określone w podsekcji (1) nie zostanie wykonane, Dyrektor Stanowy może zlecić ubój lub kastrację byka na koszt właściciela i w tym celu osoba upoważniona w tej sprawie może wejść do pomieszczenia, w którym znajduje się byk lub można w uzasadniony sposób oczekiwać, że będzie się tam znajdować, a wszelkie wydatki poniesione w związku z takim ubojem lub kastracją mogą zostać odzyskane od właściciela przez Dyrektora Stanowego jako dług natury cywilnej.

(3) Każdy, kto nie wykona powiadomienia doręczonego zgodnie z podsekcją 1, popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów.

Licencja do okazania na żądanie

61. (1) Właściciel buhaja okazuje lub zleca okazanie licencji dotyczącej byka w miejscu utrzymywania byka, na wniosek któregośkolwiek z poniższych:

- (a) organ weterynaryjny w stopniu nie niższym niż asystent lekarza weterynarii;
- (b) funkcjonariusz policji w stopniu nie niższym niż stopień inspektora;
- (c) osoba odpowiedzialna za krowę, którą ma pokryć byk.

(2) Każdy, kto narusza podsekcję (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny

nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów.

Bezpłatna kastracja

62. Na wniosek właściciela lub osoby odpowiedzialnej za byka (niebędącego buhajem) Dyrektor Stanowy lub inna osoba specjalnie upoważniona przez Dyrektora Stanowego do kastracji byków, jeżeli byk zostanie doprowadzony w tym celu w czasie i w miejscu wskazanym przez Dyrektora Stanowego, przeprowadza bezpłatną kastrację byka.

Ochrona urzędników

63. Żaden Sąd nie podtrzymuje powództwa o odszkodowanie za straty lub szkody, mogące wynikać z czynności przeprowadzonej przez Dyrektora Stanowego lub inną upoważnioną osobę zgodnie z sekcją 62.

Zatwierdzenie dotyczące dochodzenia sądowego

64. Na podstawie niniejszej części nie można wszcząć dochodzenia sądowego bez uprzedniego zatwierdzenia przez Dyrektora Stanowego.

Ciężar dowodu

65. W dochodzeniu sądowym za przestępstwo na podstawie niniejszej Części ciężar dowodu, że zwolnienie zostało przyznane w odniesieniu do byka na mocy sekcji 56, spoczywa na osobie, przeciwko której wszczęto dochodzenie i dopóki nie zostanie udowodnione, że jest inaczej, zakłada się, że byk jest starszy niż piętnaście miesięcy.

Uprawnienie do zwolnienia

66. Główny Minister Stanowy może, w drodze powiadomienia w *Dzienniku Urzędowym*, przyznać zwolnienie z postanowienia niniejszej Części w odniesieniu do byka lub kategorii byków.

CZĘŚĆ VII

EGZEKWOWANIE PRZEPISÓW

Uprawnienie do wchodzenia do i przeszukiwania budynku, lokalu lub terenu

67. (1) W celu ustalenia, czy nie popełniono przestępstwa przeciwko niniejszej Ustawie czy też żadne zwierzę ani ptak, tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja nie są zakażone chorobą lub mogły mieć kontakt z zarażonym lub chorym zwierzęciem, ptakiem lub tuszą lub innymi zakażonymi przedmiotami lub materiałami, w zależności od przypadku, organ weterynaryjny lub funkcjonariusz policji weterynaryjnej –

(a) wchodzi do budynku, lokalu lub na teren należący do lub zajmowany przez daną osobę;

(b) poszukuje zwierzęcia lub ptaka, tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu, substancji, lub

- dokumentu, który uzna za niezbędny;
- (c) przeprowadza kontrolę i badanie zwierzęcia lub ptaka, tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu, substancji, lub dokumentu i może otworzyć każde opakowanie lub pojemnik, których otwarcie uzna za niezbędne;
 - (d) pobiera wszelkiego rodzaju próbki, wykonuje zdjęcia za pomocą dowolnych środków, w tym środków elektronicznych, pozyskuje i rejestruje wszelkie informacje na temat kontroli i badania, jakie uzna za niezbędne;
 - (e) żąda okazania, kontroluje, sporządza kopie lub wyciągi ksiąg lub dokumentów znalezionych w budynku lub lokalu dla celów ustalenia przez zabranie lub w inny sposób; lub
 - (f) wykonuje zdjęcia,

które mogą stanowić dowód popełnienia przestępstwa przeciwko niniejszej ustawie, a właściciel lub najemca takiego budynku, lokalu lub terenu udzieli organowi weterynaryjnemu lub funkcjonariuszowi policji weterynaryjnej wszelkiej niezbędnej pomocy i przekaze mu informacje, jakie mogą być od niego wymagane.

Uprawnienie do zatrzymywania i przeszukiwania środków transportu

67A. (1) W przypadku gdy organ weterynaryjny, funkcjonariusz policji lub urzędnik celny ma uzasadnione podejrzenie, że środek transportu przewozi zwierzę lub ptaka, tuszę, nasienie, paszę, ściółkę, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancję z naruszeniem postanowień niniejszej Ustawy lub ustawodawstwa pomocniczego wydanego na mocy niniejszej Ustawy, taki urzędnik może, zgodnie z prawem, zatrzymać środek transportu, wejść do niego i zbadać w celu ustalenia, czy znajduje się w nim zwierzę lub ptak, lub tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja lub czy są one przemieszczane albo transportowane niezgodnie z takimi postanowieniami, a osoba kontrolująca lub odpowiedzialna za środek transportu zatrzymuje go i zezwala na jego zbadanie, jeżeli jest to wymagane przez urzędnika.

(2) Osoba kontrolująca lub odpowiedzialna za środek transportu badany zgodnie z postanowieniem podsekcji (1), na wniosek organu weterynaryjnego, funkcjonariusza policji lub urzędnika celnego, otwiera wszystkie części środka transportu w celu zbadania przez urzędnika i podejmuje konieczne działania, aby umożliwić przeprowadzenie badania, które urzędnik uzna za niezbędne.

Uprawnienie do przejmowania, usuwania i uśmiercania zwierząt lub ptaków lub niszczenia tusz, produktów pochodzących od zwierząt lub ptaków itp.

68. (1) Jeżeli organ weterynaryjny, funkcjonariusz policji lub urzędnik celny ma powody sądzić, że popełniono przestępstwo przeciwko niniejszej ustawie, może przejąć zwierzę lub ptaka, albo tuszę, nasienie, paszę, ściółkę, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancję, środek transportu lub dokument w budynku, lokalu lub na terenie, za pomocą których popełniono takie przestępstwo i które stanowią przedmiot dowodów niezbędnych do ustalenia popełnienia przestępstwa.

(2) Jeżeli na mocy niniejszej sekcji zwierzę lub ptak, lub tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja, środek transportu lub dokument zostały przejęte w związku z przestępstwem, wtedy organ weterynaryjny, funkcjonariusz policji lub urzędnik celny mogą zwrócić się do sędziego pokoju o nakaz zatrzymania zwierzęcia, ptaka, tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu,

dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, środka transportu lub dokumentu do czasu zakończenia postępowania karnego.

(3) Jeżeli na wniosek sędziego pokoju stwierdza, że i, w stosownych przypadkach, dowolne z wymienionych zwierząt lub ptaków, tusz, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, produktów pochodzących od zwierząt lub ptaków, przedmiotów lub substancji:

- (a) podlega szybkiemu i naturalnemu rozkładowi;
- (b) może umrzeć, stracić na jakości lub ulec zepsuciu w krótkim czasie;
- (c) może stracić na wartości w krótkim czasie; lub
- (d) ich zatrzymanie jest nieuzasadnione w świetle wydatków lub niedogodności, które mogłyby się z tym wiązać,

może nakazać uśmiercenie zwierzęcia lub ptaka, zniszczenie tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, lub ich utylizacji w inny sposób, jaki sędzia pokoju uzna za stosowny, a wpływy ze sprzedaży, jeśli są, zostaną zachowane do czasu zakończenia postępowania karnego.

(4) Jeżeli na wniosek sędziego pokoju stwierdza, że którekolwiek z wymienionych zwierząt lub ptaków, tusz, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, produktów pochodzących od zwierząt lub ptaków, przedmiotów lub substancji uznano za importowane lub eksportowane bez licencji, zezwolenia lub świadectwa dotyczącego importu lub eksportu, na mocy ustawy lub z nieznanego źródła lub źródła niezatwierdzonego na mocy Ustawy, wtedy nakazuje, aby zwierzę lub ptak, tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja zostały niezwłocznie zutylizowane lub uśmiercone/zniszczone przez organ weterynaryjny.

(5) Niezależnie od wszelkich innych postanowień niniejszej Ustawy, w przypadku gdy sędzia pokoju nie jest natychmiast dyspozycyjny na mocy podsekcji (2), organ weterynaryjny może uśmiercić/zniszczyć, sprzedać lub w inny sposób zutylizować wspomniane zwierzę lub ptaka, tuszę, nasienia, paszę, ściółkę, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancję, które uzna za odpowiednie.

(6) Właściciel zwierzęcia lub ptaka, tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, które przejęto zgodnie z podsekcją (1) zapłaci kwotę, jaką sędzia pokoju uzna za uzasadnioną z tytułu pokrycia wydatków związanych z wywiezieniem do miejsca zatrzymania i o ile taka kwota nie zostanie uiszczona w określonym czasie, zwierzę lub ptak, tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja ulegają konfiskacie.

Uprawnienie do zaplombowania budynku, pomieszczeń itp.

68A. (1) W stosownych przypadkach i gdy ze względu na charakter, wielkość lub ilość nie jest możliwe usunięcie zwierzęcia lub ptaka, tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, środka transportu lub dokumentu, które przejęto w budynku, lokalu lub na terenie lub zwierzęcia lub ptaka, tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu, substancji lub dokumentu w środku transportu, o których mowa w podsekcji 36(5), 45(1) lub 68(1), organ weterynaryjny, funkcjonariusz policji lub urzędnik celny, za pomocą wszelkich środków i w sposób, jaki uzna za stosowny, dokonuje zaplombowania budynku, lokalu lub terenu lub środka transportu, w którym znaleziono zwierzę lub ptaka, tuszę, nasienie, paszę, ściółkę, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot, substancję lub dokument.

(2) Właściciel lub najemca budynku, lokalu, terenu lub środka transportu, w stosownych przypadkach, jest odpowiedzialny za ogólną opiekę lub dobrostan zwierzęcia lub ptaka, jeśli jest, ogólne utrzymanie i bezpieczne przechowywanie zwierzęcia lub ptaka, tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, środka transportu lub dokumentu, które zaplombowano w budynku, lokalu lub na terenie, lub zwierzęcia lub ptaka, tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu, substancji lub dokumentu znajdujących się w środku transportu, o którym mowa w podsekcji 1.

(3) Złamanie lub manipulowanie plombą, o której mowa w podsekcji (1), lub usunięcie zwierzęcia lub ptaka, tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, środka transportu lub dokumentu z takiego miejsca lub zwierzęcia lub ptaka, tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu, substancji lub dokumentu z takiego środka transportu lub jakakolwiek próba wykonania tej czynności stanowią przestępstwo.

Uprawnienie do tymczasowego zwrotu zwierzęcia lub ptaka, tuszy, produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków itp. właścicielowi

68B. (1) W przypadku gdy zgodnie z sekcją 68 zwierzę lub ptak, tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja, środek transportu lub dokument zostały przejęte i na pisemny wniosek właściciela lub osoby uprawnionej do tego na mocy prawa pisemnego, organ weterynaryjny, funkcjonariusz policji lub urzędnik celny może, według własnego uznania, tymczasowo zwolnić lub zwrócić je właścicielowi lub osobie uprawnionej oraz zastrzec:

(a) takie warunki, jakie może nałożyć; i

(b) zapewnione wystarczające bezpieczeństwo w zadowalający sposób,

pod warunkiem że wspomniany właściciel lub osoba uprawniona przekaze zwierzę lub ptaka, tuszę, nasienie, paszę, ściółkę, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancję, środek transportu lub dokument organowi weterynaryjnemu, funkcjonariuszowi policji lub urzędnikowi celnemu na żądanie.

(2) Osoba, która nie przekaze na żądanie organowi weterynaryjnemu, funkcjonariuszowi policji lub urzędnikowi celnemu zwierzęcia lub ptaka, tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, środka transportu lub dokumentu, który został tymczasowo zwolniony lub zwrócony jej na mocy podsekcji (1), lub nie przestrzega warunków nałożonych na mocy ust. (a) popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów lub karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający trzech lat lub obydwu tym karom.

Uprawnienie do zatrzymania

69. (1) Organ weterynaryjny, funkcjonariusz policji lub urzędnik celny mogą zatrzymać bez nakazu osobę, w przypadku której byli świadkami lub którą uznają za winną popełnienia lub usiłowania popełnienia przestępstwa, lub co do której mają uzasadnione podejrzenia o udział w popełnieniu lub usiłowaniu popełnienia przestępstwa przeciwko niniejszej Ustawie, jeżeli osoba ta –

(a) odmawia podania nazwiska i miejsca zamieszkania;

- (b) podaje nazwisko lub miejsce zamieszkania, co do których istnieje podejrzenie, że są fałszywe;
- (c) prawdopodobnie może zbiec; lub
- (d) podaje swoje miejsce zamieszkania w miejscu nie znajdującym się na terenie Malezji.

(2) Każda osoba zatrzymana w ten sposób na podstawie podsekcji (1) zostanie bez zbędnej zwłoki przekazana najbliższemu funkcjonariuszowi policji lub, w przypadku nieobecności funkcjonariusza policji, przewieziona do najbliższego posterunku policji.

(3) Funkcjonariusz policji ponownie zatrzyma każdą osobę zatrzymaną na podstawie podsekcji (1) i potraktuje ją zgodnie z sekcją 24 Kodeksu Postępowania Karnego [Ustawa nr 593].

Uprawnienie do przeprowadzenia dochodzenia

69A. (1) Organ weterynaryjny uprawniony jest do prowadzenia dochodzenia w sprawie popełnienia przestępstwa przeciwko niniejszej Ustawie.

(2) Organ weterynaryjny może, w związku z dochodzeniem w sprawie przestępstwa popełnionego przeciwko niniejszej Ustawie, wykonywać szczególne uprawnienia w odniesieniu do dochodzenia policyjnego, z wyjątkiem uprawnienia do zatrzymania bez nakazu w przypadku przestępstwa związanego z przejęciem, wydanego na podstawie Kodeksu Postępowania Karnego, które nie może być przez niego wykonywane.

Uprawnienie do żądania obecności osoby zapoznanej ze sprawą

69B. (1) Każdy organ weterynaryjny prowadzący dochodzenie zgodnie z sekcją 69A może, w drodze pisemnego zarządzenia, zażądać obecności każdej osoby, która stawia się przed władzami weterynaryjnymi w celu zapoznania się z okolicznościami sprawy, a osoba ta powinna być obecna, jak jest to wymagane.

(2) Jeżeli taka osoba nie będzie obecna, jak jest to wymagane, organ weterynaryjny może zgłosić taką nieobecność sędziemu, który wyda wezwanie do zapewnienia obecności osoby zgodnie z wyżej wymienionym zarządzeniem.

Przesłuchanie osoby zapoznanej ze sprawą

69C. (1) Organ weterynaryjny prowadzący dochodzenie na mocy podsekcji 69A może uzyskać informacje od osoby, co do której istnieje domniemanie, że jest zapoznana z faktami i okolicznościami sprawy.

(2) Osoba ta jest prawnie zobowiązana do udzielenia odpowiedzi na wszystkie dotyczące sprawy pytania zadane jej przez organ weterynaryjny:

Pod warunkiem, że taka osoba może odmówić odpowiedzi na każde pytanie, w przypadku którego odpowiedź mogłaby narazić ją zarzuty karne, karę lub konfiskatę mienia.

(3) Osoba składająca oświadczenie zgodnie z niniejszą sekcją jest prawnie zobowiązana do mówienia prawdy, niezależnie od tego, czy oświadczenie zostało złożone w całości lub w części w odpowiedziach na pytania.

(4) Organ weterynaryjny uzyskujący informacje od takiej osoby najpierw informuje ją o postanowieniach podsekcji (2) i (3).

(5) Oświadczenie złożone przez daną osobę zgodnie z niniejszą sekcją, zawsze, gdy jest to możliwe, zostaje sporządzone w formie pisemnej i podpisane przez sporządzającą je osobę lub opatrzone odciskiem kciuka, w zależności od przypadku, po odczytaniu go danej osobie w języku, w którym je sporządziła i po umożliwieniu jej wprowadzenia korekty, jakiej może

sobie zażyczyć.

Dopuszczanie oświadczeń jako dowodu

69D. (1) Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w niniejszej sekcji, żadne oświadczenie złożone przez daną osobę organowi weterynaryjnemu w trakcie dochodzenia na podstawie niniejszej Części nie może zostać wykorzystane jako dowód.

(2) W przypadku wezwania, dla potrzeb dochodzenia sądowego lub obrony, świadka innego niż oskarżony, sąd, na wniosek oskarżonego lub prokuratora, nawiązuje do każdego oświadczenia złożonego przez tego świadka organowi weterynaryjnemu w trakcie dochodzenia prowadzonego na podstawie niniejszej Części, a następnie, jeżeli sąd uzna to za stosowne w interesie wymiaru sprawiedliwości, nakazuje przekazanie oskarżonemu kopii tego oświadczenia, a oświadczenie to może zostać wykorzystane do zakwestionowania wiarygodności świadka w sposób przewidziany w Ustawie o dowodach z 1950 [ustawa 56].

(3) Jeżeli oskarżony złożył oświadczenie w toku dochodzenia, oświadczenie to może zostać dopuszczone jako dowód na poparcie jego obrony w trakcie procesu.

(4) Żadne z postanowień niniejszej sekcji nie ma zastosowania do jakiegokolwiek oświadczenia złożonego w trakcie okazania lub objętego sekcją 27 lub ust. 32 pkt 1 lit. (a) ustawy o dowodach z 1950.

(5) Gdy dana osoba zostanie oskarżona o przestępstwo w związku ze:

(a) składaniem; lub

(b) treścią,

oświadczenia złożonego przez nią organowi weterynaryjnemu w trakcie dochodzenia na podstawie niniejszej Części, oświadczenie to może zostać wykorzystane jako dowód w sprawie oskarżenia.

Uprawnienia funkcjonariuszy wykonawczych

69E. Funkcjonariusz wykonawczy wykonujący wszelkie uprawnienia wynikające z niniejszej Ustawy może wykonywać je wyłącznie w punktach wjazdu, stacjach kwarantanny i miejscach kwarantanny zgodnie z ustawą MAQIS.

CZĘŚĆ VIII

INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE

Utrudnianie funkcjonariuszom wykonywania ich obowiązków

70. Każdy, kto bez odpowiedniego usprawiedliwienia utrudnia, przeszkadza lub pomaga w utrudnianiu lub przeszkadzaniu organowi weterynaryjnemu, funkcjonariuszowi policji lub urzędnikowi celnemu w wykonywaniu obowiązków wynikających z niniejszej Ustawy lub ustawodawstwa pomocniczego wydanego na mocy niniejszej Ustawy, popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów lub karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy lub obydwu tym karom.

Zmiana licencji, zezwoleń lub dokumentów

71. Każdy, kto bez zgodnego z prawem upoważnienia zmienia lub fałszuje licencję,

zezwoleń lub inny dokument pisemny wydany na mocy niniejszej Ustawy lub ustawodawstwa pomocniczego wydanego na mocy niniejszej Ustawy lub świadomie korzysta z licencji, zezwolenia lub dokumentu zmienionego lub sfałszowanego w ten sposób, popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej piętnastu tysięcy ringgitów lub karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy lub obydwu tym karom.

Ogólny wymiar kary

72. (1) Każdy, kto popełnia przestępstwo na mocy niniejszej Ustawy, za które nie przewidziano wyraźnie kary, podlega karze grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów lub karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy lub obydwu tym karom.

(2) Każda osoba prawna, która popełnia przestępstwo na mocy niniejszej Ustawy, za które nie przewidziano wyraźnie kary, podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięćdziesięciu tysięcy ringgitów.

Kara przy drugim wyroku skazującym

73. Każda skazana za przestępstwo przeciwko niniejszej Ustawie osoba, która w okresie dwunastu miesięcy od daty skazania zostanie skazana za drugie lub kolejne podobne przestępstwo przeciwko niniejszej Ustawie, podlega karze pozbawienia wolności na okres dwóch miesięcy, oprócz kary grzywny lub zamiast kary grzywny.

Przestępstwa popełnione przez osobę prawną oraz przez agentów i pracowników

73A. (1) W przypadku gdy osoba prawna popełnia przestępstwo na mocy niniejszej Ustawy lub ustawodawstwa pomocniczego, każdy, kto w momencie popełnienia przestępstwa pełnił funkcję dyrektora generalnego, dyrektora, kierownika, sekretarza lub innego podobnego urzędnika osoby prawnej lub rzekomo działał w takim charakterze lub był w jakikolwiek sposób lub w jakimkolwiek stopniu odpowiedzialny za zarządzanie sprawami osoby prawnej lub pomagał w takim zarządzaniu:

- (a) może solidarnie otrzymać zarzuty w tym samym postępowaniu z osobą prawną; i
- (b) w przypadku gdy osoba prawna zostanie uznana za winną popełnienia przestępstwa, zostanie uznany za winnego tego przestępstwa, chyba że, mając na uwadze charakter jego funkcji w tym charakterze i wszystkie okoliczności, udowodni:
 - (i) że przestępstwo zostało popełnione bez jego wiedzy, zgody lub przyzwolenia; i
 - (ii) że podjął wszelkie uzasadnione środki ostrożności i dochował należytej staranności, aby zapobiec popełnieniu przestępstwa.

(2) W przypadku gdy osoba podlegałaby, na mocy niniejszej Ustawy lub ustawodawstwa pomocniczego, karze za działanie, zaniechanie, zaniedbanie lub uchybienie, będzie ona podlegać tej samej karze za takie działanie, zaniechanie, zaniedbanie lub uchybienie przez pracownika lub agenta lub pracownika takiego agenta, jeżeli takie działanie, zaniechanie, zaniedbanie lub uchybienie zostało popełnione:

- (a) przez jej pracownika w trakcie jego zatrudnienia;
- (b) przez agenta działającego w jej imieniu; lub
- (c) przez pracownika takiego agenta w trakcie jego zatrudnienia przez takiego agenta lub

w inny sposób w imieniu agenta.

Odstąpienie od ścigania przestępstw

73B. (1) Minister może, w drodze zarządzenia, określić sposób, kwotę i przestępstwo, od ścigania którego odstąpi zgodnie z niniejszą sekcją.

(2) Dyrektor Generalny, Dyrektor Stanowy lub osoba, której Dyrektor Generalny lub Dyrektor Stanowy przekazał takie uprawnienia na piśmie, w zależności od przypadku, może odstąpić od ścigania przestępstwa w drodze pobrania kwoty do uiszczenia od osoby, w uzasadniony sposób podejrzewanej o popełnienie przestępstwa, w formie pisemnej oferty określającej kwotę, która ma zostać uiszczona w tym terminie.

(3) Oferta, o której mowa w podsekcji (2), może zostać złożona w dowolnym momencie po popełnieniu przestępstwa, ale przed wszczęciem dochodzenia sądowego w tej sprawie.

(4) Jeżeli kwota podana w ofercie określonej w podsekcji (2) nie zostanie uiszczona w terminie określonym w ofercie lub w tak przedłużonym terminie, jaki może przyznać Dyrektor Generalny, Dyrektor Stanowy lub osoba, której Dyrektor Generalny lub Dyrektor Stanowy przekazał takie uprawnienia na piśmie, w każdej chwili może zostać wszczęte dochodzenie sądowe przeciwko osobie, której złożono ofertę.

(5) W przypadku gdy odstąpiono od ścigania przestępstwa zgodnie z podsekcją (2), nie wszczyna się następnie przeciwko takiej osobie dochodzenia sądowego w odniesieniu do takiego przestępstwa i w przypadku przejęcia tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, środka transportu lub dokumentów na mocy niniejszej Ustawy lub ustawodawstwa pomocniczego dokonanego na mocy niniejszej Ustawy lub dochodów ze sprzedaży na jej podstawie, Dyrektor Generalny, Dyrektor Stanowy lub organ weterynaryjny może zniszczyć, skonfiskować lub zwolnić takie mienie w sposób, jaki uzna za stosowny za zgodą sądu.

Właściwość dla potrzeb osądzenia przestępstw

73C. Niezależnie od jakiegokolwiek prawa pisanego, które stanowi inaczej, sąd pokoju posiada właściwość dla potrzeb osądzenia przestępstwa na mocy niniejszej Ustawy lub ustawodawstwa pomocniczego wydanego na mocy niniejszej Ustawy oraz nałożenia pełnej kary za takie przestępstwo.

Konfiskata

74. (1) Każde przejęte zwierzę lub ptak, tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja, środek transportu lub dokument, lub wpływy ze sprzedaży na podstawie niniejszej Ustawy lub ustawodawstwa pomocniczego dokonanego na podstawie niniejszej Ustawy podlegają konfiskacie.

(2) Wszelkie zarządzenia o konfiskacie lub zwolnieniu zwierzęcia lub ptaka, tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, środka transportu lub dokumentu, przejętych podczas wykonywania uprawnień przyznanych na mocy niniejszej Ustawy lub ustawodawstwa pomocniczego wydanego na mocy niniejszej Ustawy lub wpływów ze sprzedaży na jej podstawie, wydawane są przez sąd, przed którym prowadzone jest dochodzenie sądowe, a zarządzenie konfiskaty mienia wydawane jest wtedy, gdy zostanie udowodnione, w sposób zadowalający dla sądu, że zostało popełnione przestępstwo przeciwko niniejszej Ustawie oraz stanowiło ono przedmiot lub zostało wykorzystane do popełnienia przestępstwa, mimo tego, że za takie przestępstwo mogła nie zostać skazana żadna osoba:

Pod warunkiem, że nie zostanie wydane żadne zarządzenie konfiskaty mienia w odniesieniu do środka transportu, chyba że właściciel, jeżeli znane jest jego nazwisko i miejsce zamieszkania, będzie miał możliwość stawiennictwa w celu wykazania przyczyny, dla której takie zarządzenie nie powinno zostać wydane.

(3) Każde zwierzę lub ptak, tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja, środek transportu, dokument lub wpływy ze sprzedaży skonfiskowane na mocy niniejszej sekcji zostaną usunięte zgodnie z instrukcjami Sędziego Pokoju.

Przejęta tusza itp., lub dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków itp., w odniesieniu do których nie jest prowadzone dochodzenie sądowe

74A. (1) W przypadku braku dochodzenia sądowego w odniesieniu do tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, środka transportu, pojemnika, opakowania lub dokumentu, przejętych podczas wykonywania uprawnień przyznanych na mocy niniejszej Ustawy lub ustawodawstwa pomocniczego wydanego na mocy niniejszej Ustawy lub wpływów ze sprzedaży na jej podstawie, uważa się, że ulegają one konfiskacie po upływie stu osiemdziesięciu dni od daty publikacji publicznego ogłoszenia zgodnie z podsekcją (2) przez Dyrektora Generalnego lub Dyrektora Stanowego, chyba że roszczenie z tego tytułu zostanie zgłoszone przed wygaśnięciem wspomnianego ogłoszenia w sposób określony poniżej.

(2) Dyrektor Generalny lub Dyrektor Stanowy wydaje publiczne ogłoszenie określające datę, miejsce, rodzaje przestępstwa oraz tuszę, nasienie, paszę, ściółkę, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancję, które przejęto w ramach podsekcji (1) oraz wymagające od każdej osoby, która zgłasza jakiegokolwiek roszczenie w tej sprawie, aby stawiała się przed organem weterynaryjnym i przedstawiła swoje roszczenie w ciągu stu osiemdziesięciu dni od daty takiego publicznego ogłoszenia.

(3) Ogłoszenie publiczne, o którym mowa w podsekcji (2), publikowane jest poprzez umieszczenie go w widocznym miejscu w biurze każdego ośrodka weterynaryjnego w okręgu, w którym skonfiskowano tuszę, nasienie, paszę, ściółkę, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancję, lub w lokalnej gazecie, gdy Dyrektor Generalny lub Dyrektor Stanowy może uznać to za konieczne.

(4) Ogłoszenie publiczne, o którym mowa w podsekcji (2), publikowane jest w *Dzienniku Urzędowym*, jeżeli dotyczy środka transportu lub gdy wartość każdej sztuki tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, innego przedmiotu lub substancji wynosi pięćdziesiąt ringgitów lub więcej.

(5) Organ weterynaryjny może wymagać od właściciela lub osoby uprawnionej do posiadania tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, środków transportu, pojemników, opakowań lub dokumentu, która zgłosiła roszczenie w ciągu stu osiemdziesięciu dni od daty opublikowania publicznego ogłoszenia na mocy niniejszej sekcji, przedstawienia dowodu takiego uprawnienia przed podjęciem decyzji o zwrocie tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, środków transportu, pojemników, opakowań lub dokumentów.

(6) Jeżeli organ weterynaryjny ma wątpliwości co do roszczenia o własność takiej tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, może skierować wnioskodawcę do sędziego pokoju w celu ustalenia prawa własności takiej tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, środków transportu, pojemników, opakowań lub dokumentów; a na wnioskodawcy spoczywa ciężar

udowodnienia, że jest on prawowitym właścicielem, a taka tusza, nasienie, pasza, ściółka, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancja, środki transportu, pojemniki, opakowania lub dokumenty nie stanowiły przedmiotu przestępstwa ani nie zostały wykorzystane do popełnienia takiego przestępstwa.

(7) Jeżeli po upływie okresu stu osiemdziesięciu dni od daty opublikowania ogłoszenia publicznego zgodnie z niniejszą sekcją żadna osoba nie zgłosiła żadnych roszczeń dotyczących takiej tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, środków transportu, pojemników, opakowań lub dokumentów, organ weterynaryjny może wystąpić o nakaz zniszczenia lub usunięcia tuszy, nasienia, paszy, ściółki, nawozu, dowolnego produktu pochodzącego od zwierząt lub ptaków, przedmiotu lub substancji, środków transportu, pojemników, opakowań lub dokumentów, które sędzia pokoju uzna za stosowne, a wpływy ze sprzedaży, jeśli są, zostaną zaliczone na poczet dochodów rządowych.

Domniemanie

75. (1) W przypadku gdy właścicielowi lub osobie odpowiedzialnej za chore zwierzę lub ptaka zostaną postawione zarzuty o przestępstwo przeciwko niniejszej Ustawie w związku z taką chorobą, domniemywa się, że osoba ta wiedziała o istnieniu tej choroby u zwierzęcia lub ptaka, dopóki nie wykaże, w sposób zadowalający dla Sądu, przed którym postawiono jej zarzuty, że nie posiadała takiej wiedzy i nie mogła jej uzyskać z należytą starannością.

(2) W przypadku jakichkolwiek wątpliwości co do własności zwierzęcia lub ptaka, można domniemywać, że właścicielem jest osoba znajdującą się w posiadaniu takiego zwierzęcia lub ptaka lub najemca zajmujący lokal, w którym przebywa, dopóki nie zostanie udowodnione inaczej.

Dochodzenie sądowe

76. W sprawie przestępstwa na podstawie niniejszej Ustawy lub przepisów wydanych na mocy niniejszej Ustawy nie zostanie wszczęte żadne dochodzenie sądowe, chyba że przez prokuratora lub za jego pisemną zgodą.

Wydatki

77. Wszelkie wydatki poniesione przez organ weterynaryjny lub innego urzędnika podczas wykonywania uprawnień przyznanych mu na mocy niniejszej Ustawy lub zarządzenia, przepisu lub instrukcji dokonanych lub wydanych na jej podstawie obciążają właściciela, nadawcę, odbiorcę lub importera, w zależności od przypadku, zwierzęcia, ptaka, tuszy, przedmiotu, budynku lub środka transportu i można je odzyskać jako dług natury cywilnej.

Działania na ryzyko i koszt właściciela

78. (1) Wszelkie działania podjęte na podstawie niniejszej Ustawy lub jakiegokolwiek zarządzenia, przepisu lub instrukcji dokonanych lub wydanych na jej podstawie w odniesieniu do zwierzęcia, ptaka, tuszy, przedmiotu, budynku lub środka transportu odbywają się na ryzyko ich właściciela.

(2) Żaden rząd ani urzędnik nie ponosi odpowiedzialności za wydatki, straty, szkody lub opóźnienia wynikające z zgodnego z prawem wykonywania uprawnień przyznanych na mocy niniejszej Ustawy.

Piętna lub inne znaki identyfikacyjne stosowane na zwierzętach itp.

79. (1) Każdy, kto jest odpowiedzialny za zwierzę lub ptaka, zapewnia, aby zwierzę lub ptak posiadało znaki identyfikacyjne, które Minister może określić w zarządzeniu.

(2) Każdy, kto nie zastosuje się do zarządzenia wydanego na podstawie podsekcji (1), popełnia przestępstwo.

(3) Organ weterynaryjny może, jeśli uzna to za konieczne i gdy ma to zastosowanie do celów identyfikacji, wypalić piętno, oznakować, wytatuować, dokonać nacięcia lub w inny sposób trwale lub tymczasowo oznaczyć tuszę, nasienie, paszę, ściółkę, nawóz, dowolny produkt pochodzący od zwierząt lub ptaków, przedmiot lub substancję.

(4) Każdy, kto podrabia, kopiuje, zmienia, zamazuje lub usuwa piętno, oznaczenie, tatuaż, nacięcie lub znak zastosowany przez organ weterynaryjny, popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny nieprzekraczającej pięciu tysięcy ringgitów.

Stacje kwarantanny dla zwierząt

80. (1) Stacje kwarantanny zwierząt będą tworzone i utrzymywane przez Rząd i Rządy Stanowe w odpowiednich miejscach w Malezji Zachodniej. Lokalizację i nazwę, jeżeli jest, takiej stacji kwarantanny podaje się we właściwym *Dzienniku Urzędowym*.

(2) Oprócz stacji kwarantanny zwierząt, notyfikowanych zgodnie z podsekcją (1) Dyrektor Stanowy może wyznaczyć odpowiednie miejsca lub pomieszczenia jako tymczasowe lub awaryjne stacje kwarantanny dla zwierząt.

Regulamin zarządzania stacjami kwarantanny zwierząt

81. (1) Dyrektor Generalny, w przypadku federalnych stacji kwarantanny zwierząt, i Dyrektor Stanowy, w przypadku stanowych stacji kwarantanny zwierząt, po konsultacji z Dyrektorem Generalnym, mogą uchwalić regulamin w celu uregulowania zarządzania i utrzymania stacji kwarantanny zwierząt.

(2) Minister może określić opłaty za kwarantannę zwierząt w federalnych stacjach kwarantanny zwierząt, a Przywódca w Radzie lub Yang di-Pertua Negeri w Radzie Stanowej może określić opłaty za kwarantannę zwierząt odpowiednio w stanowych stacjach kwarantanny zwierząt.

(3) Wszelkie opłaty poniesione z tytułu transportu zwierzęcia do lub ze stacji kwarantanny zwierząt uiszczane są przez właściciela lub osobę odpowiedzialną za zwierzę.

Tworzenie ośrodków weterynaryjnych

82. Naczelny Minister Stanowy może wyznaczyć odpowiednie miejsce lub miejsca w Stanie, jako ośrodek weterynaryjny lub ośrodki weterynaryjne dla zwierząt i ptaków lub dla wszelkiego rodzaju zwierząt lub ptaków oraz może ustanowić zasady zarządzania ośrodkiem weterynaryjnym lub ośrodkami weterynaryjnymi, a także może określić opłaty, które należy uiścić za utrzymanie i leczenie wszelkiego rodzaju zwierząt lub ptaków oraz opłaty, które należy uiścić za zniszczenie lub pogrzebanie zwłok zwierzęcia lub ptaka leczonego lub zatrzymanego w ośrodku weterynaryjnym lub ośrodkach weterynaryjnych.

Świadectwa wolności Stanu od chorób

83. (1) Dyrektor Stanowy może, po uiszczeniu opłaty w wysokości dwóch ringgitów, wydać eksporterowi zwierzęcia lub towarów świadectwo poświadczające, że Stan jest wolny od

choroby.

Import szkodliwych owadów lub szkodników

84. (1) Nie wolno świadomie importować do Malezji Zachodniej ani posiadać żywych szkodliwych owadów, żywych szkodników, żywych zarazków lub wirusów chorób lub hodowli bakteryjnych o charakterze szkodliwym lub niebezpiecznym dla zwierząt lub ptaków bez uprzedniej pisemnej zgody Dyrektora Generalnego.

(1A) Po otrzymaniu pisemnego zezwolenia od Dyrektora Generalnego osoba taka składa wniosek o zezwolenie na import do Malezji Zachodniej zgodnie z ustawą MAQIS.

(2) Każdy, kto narusza niniejszą sekcję, jest traktowany zgodnie z ustawą MAQIS.

Zwierzę lub ptak w stacji kwarantanny nieuznane za wjeżdżające do Malezji

85. Dla celów niniejszej Ustawy oraz wszelkich zasad i przepisów wydanych na jej podstawie zwierzęta lub ptaki przywiezione do Malezji Zachodniej drogą lądową, morską lub powietrzną i wchodzące do stacji kwarantanny zgodnie z instrukcjami organu weterynaryjnego lub urzędnika wykonawczego nie zostaną uznane za takie, które wjechały do Malezji Zachodniej, ale podlegają wszystkim odpowiednim postanowieniom niniejszej Ustawy oraz wszelkim przepisom i regulacjom wydanym na jej podstawie.

Uprawnienie do ustanawiania przepisów

86. (1) Minister może ustalać przepisy dalszej realizacji przedmiotów i przepisów niniejszej Ustawy.

(2) Bez uszczerbku dla ogólnego charakteru uprawnień przyznanych na mocy podsekcji (1) Minister może w drodze przepisów przewidywać:

- (a) poddawanie statków przewożących zwierzęta, ptaki lub tusze kwarantannie;
- (b) regulowanie wyładunku zwierząt, ptaków lub tusz ze statków;
- (c) *(skreślony aktem A1452)*;
- (d) określanie badania zwierząt lub ptaków przy imporcie, testów, które należy zastosować, oraz środków, które należy podjąć;
- (e) *(skreślony aktem A1452)*;
- (ea) regulowanie lub kontrolowanie wszelkich ubojni i rzeźni;
- (eb) regulowanie i licencjonowanie wylęgarni, gospodarstw hodowlanych, stacji i usług sztucznego unasienniania, zakładów przetwórstwa drobiu, zakładów pakowania i puszkowania mięsa, zakładów składowania mięsa i innych obiektów hodowli i udoskonalania zwierząt gospodarskich i drobiu;
- (f) czyszczenie lub dezynfekcję budynków, szop, miejsc lub środków transportu, w których trzymano lub przewożono chore zwierzęta lub ptaki;
- (g) czyszczenie lub dezynfekcję rynków, placów sprzedaży, pomieszczeń kolejowych oraz wagonów dostawczych lub ciężarówek, w których trzymano lub przewożono zwierzęta lub ptaki;
- (h) dezynfekcję kontaktów lub zwierząt lub ptaków, które znajdowały się na obszarze zakażonym;
- (i) dezynfekcję osób i odzieży osób, które miały kontakt lub pracowały z chorymi lub podejrzanymi o zakażenie zwierzętami, ptakami lub tuszami oraz kontaktami;
- (j) przejęcie, dezynfekcję i, jeśli jest to konieczne, zniszczenie, za odszkodowaniem lub bez, tuszy, ściółki, paszy lub innych przedmiotów, które miały kontakt z jakimkolwiek

chorym zwierzęciem, ptakiem lub tuszą lub co do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że są nośnikami rozprzestrzeniania się choroby;

(k) warunki i regulacje, na mocy których i zgodnie z którymi można utrzymywać psy, oraz okoliczności, w których mogą one zostać uśmiercone lub w inny sposób usunięte, a także sposób, w jaki można wydawać na nie licencje;

(ka) regulowanie licencjonowania, kontroli, nadzoru i inspekcji miejsc, w których zwierzęta lub ptaki są lub mogą być utrzymywane w niewoli dla celów sprzedaży, eksport lub wystawiania, rekreacji lub sportu, badań lub eksperymentów naukowych, a takie przepisy mogą -

(i) określać warunki, na jakich można w ten sposób utrzymywać zwierzęta lub ptaki;

(ii) określać organy, które mogą przyznawać takie pozwolenia; oraz

(iii) określać okoliczności, w których można cofnąć lub zawiesić takie licencje;

(l) określać opłaty za wszystko, co ma zostać wykonane mocy niniejszej Ustawy i ustalić wysokość takich opłat;

(m) *(skreślony aktem A1452)*.

(3) Przepisy ustanowione na podstawie niniejszej sekcji mogą określać każde działanie lub zaniechanie sprzeczne z przepisami jako przestępstwo i przewidywać kary grzywny nieprzekraczającej dziesięciu tysięcy ringgitów, a w przypadku przestępstwa ciągłego, przewidywać kolejną karę grzywny w wysokości pięciuset ringgitów za każdy dzień lub część dnia, w którym przestępstwo trwa po zasądzeniu kary.

Uchylenie

87. (1) Prawa pisemne określone w Załączniku zostają niniejszym uchylone w zakresie określonym w trzeciej rubryce.

(2) *(Pominięty)*.

(3) Proklamacja dotycząca uboju samic oraz regulacje zasadnicze (kontrola przemieszczania i uboju zwierząt) zostają niniejszym uchylone.

ZESTAWIENIE

Numer	Skrócony tytuł	Zakres uchylenia
F.M.S nr 40 z 1936. S.S. nr 52 z 1939.	Ustawa o chorobach zwierząt Zarządzenie o kwarantannie i zapobieganiu chorobom	Całość Seksja 95, ust. 97 pkt 1 lit. c), g), h), p), q), r), s) i t) oraz poniższe słowa występujące w ustępach podsekcji 97 pkt 1 wskazane przy każdym, mianowicie – d) „czy...lub zwierzęta” e) „i zwierzęta” i) „lub zwierzę” j) „ściółka, pasza...lub zwierzę” sekcja 100; oraz słowa „lub właściciel albo osoba odpowiedzialna za chore zwierzę” i „lub zwierzę”, które pojawiają się w sekcji 102.
Ustawa z Johor nr 122	Ustawa o kwarantannie i zapobieganiu chorobom	Seksje 66-101; ust. 103 pkt 1 lit. c), g), h), p), q), r), s) i t) oraz poniższe słowa występujące w ustępach podsekcji 103 pkt i wskazane przy każdym, mianowicie – d) „czy...lub zwierzęta” e) „i zwierzęta” i) „lub zwierzę” j) „ściółka, pasza...lub zwierzę” sekcja 106; oraz słowa „lub właściciel albo osoba odpowiedzialna za chore zwierzę” i „lub zwierzę”, które pojawiają się w sekcji 108.
Ustawa z Kedah nr 90	Ustawa o kwarantannie i zapobieganiu chorobom (zwierząt)	Całość
Ustawa z Kelantan nr 5 z 1939.	Ustawa o kwarantannie i zapobieganiu chorobom	Część 5 (sekcje 40-45)
Ustawa z Perlis nr 5 z 1343	Ustawa o kwarantannie i zapobieganiu chorobom (zwierząt)	Całość

Ustawa z Trengganu nr 6 z 1356	Ustawa o kwarantannie i zapobieganiu chorobom	Część II (sekcje 41-50)
F.M.S. Cap. 192	Ustawa o (zapobieganiu) okrucieństwu wobec zwierząt	Całość
S.S. Cap. 31	Zarządzenie o zapobieganiu okrucieństwu wobec zwierząt	Całość
Ustawa z Johor nr 6	Ustawa o wykroczeniach	Sekcja 33
Ustawa z Kedah nr 83	Ustawa o zapobieganiu okrucieństwu wobec zwierząt	Całość
Ustawa z Kelantan nr 27 z 1930	Zarządzenie o zapobieganiu okrucieństwu wobec zwierząt 1930	Całość
Ustawa z Perlis nr 2 z 1332	Zarządzenie o zapobieganiu okrucieństwu wobec zwierząt	Całość
Ustawa z Trengganu nr 64 z 1356	Zarządzenie o zapobieganiu okrucieństwu wobec zwierząt	Całość
Ustawa z Kedah nr 30 z 1354	Ustawa o (zapobieganiu) walkom bawołów i walkom kogutów	Całość
Ustawa z Kedah nr 1 z 1354	Ustawa o selektywnej hodowli bydła 1950	Całość
Ustawa z Kelantan nr 6 z 1950	Ustawa o selektywnej hodowli bydła 1950	Całość
F.M.S. Cap. 194	Ustawa o bawołach	Sekcje 8 i 13
Ustawa z Kelantan nr 19 z 1938	Ustawa o bydle	Części 6, 7 i 8 (sekcje 25-29) i sekcja 33
S.S. nr 12 z 1936	Zarządzenie o ochronie bydła	Całość
Ustawa z Kedah nr 7 z 1352	Ustawa nr 38 [(zakaz) eksportu i uboju samic bydła]	Całość
Ustawa z Perlis nr 14 z 1356	Ustawa o zakazie eksportu i uboju samic bydła	Całość
Ustawa z Perlis nr 8 z 1328	Ustawa o pożyczkach na zakup bydła	Całość
Ustawa z Kedah nr 97	Ustawa o rejestracji psów	Całość
Ustawa z Trengganu nr 17 z 1356	Ustawa o rejestracji psów	Całość
Ustawa z Kelantan nr 14 z 1930	Ustawa o hazardzie i zakazanych rozrywkach 1930	W zakresie, w jakim dotyczy zakazanych rozrywek
S.S. Cap. 133	Zarządzenie gminne	Ust. 58 pkt 1 lit. ee
Powiadomienie w <i>Dzienniku Urzędowym</i> Kelantan nr 1 z 1918	Uprawnienie do uśmiercania chorych psów	Całość
Powiadomienie w <i>Dzienniku Urzędowym</i> Kelantan nr 17 z 1920	Usuwanie chorego drobiu	Całość

(ZAŁĄCZNIK)

LISTA CHORÓB ZADEKLAROWANYCH PRZEZ MINISTRA

P.U. (B) 86/1999	1. Afrykański pomór koni
	2. Zanikowy nieżyt nosa
	3. <i>(Usunięty przez P.U. (B) 247/2000)</i>
	4. Choroba niebieskiego języka
	5. Gąbczasta encefalopatia bydła
	6. Zakaźne zapalenie macicy u koni
	7. Wirusowe zapalenie jelit u kaczek
	8. Wirusowe zapalenie wątroby u kaczek
	9. Końska grypa
	10. Niedokrwistość zakaźna koni
	11. Wirusowe zapalenie tętnic koni
	12. Japońskie zapalenie mózgu
	13. Choroba maedi-visna
	14. Myksomatoza
	15. Paratuberkuloza
	16. Zespół rozrodczo-oddechowy świń
	17. Adenomatoza płuc
	18. Papuzica (ornitoza)
	19. Żółzy
	20. Zakaźne zapalenie żołądka i jelit
	21. Wenezuelskie końskie zapalenie mózgu i rdzenia
P.U. (B) 96/1999	Wirusowe zapalenie mózgu
P.U. (B) 247/2000	Salmonelloza ptaków

PRZEPISY PRAWNE MALEZJI

Ustawa 647

USTAWA O ZWIERZĘTACH 1953

LISTA ZMIAN

Ustawa wprowadzająca zmiany	Skrócony tytuł	Obowiązuje od
Zarz. Nr 43/1953	Zarządzenie o zwierzętach 1953 (Zmiana)	30.04.1953
Zarz. Nr 69/1953	Zarządzenie o zwierzętach 1953 (Zmiana nr 2)	01.01.1954
Zarz. Nr 45/1957	Zarządzenie o zwierzętach 1957 (Zmiana)	27.08.1957
L.N. 332/1958	Zarządzenie Konstytucji Federalnej (Modyfikacja ustaw) (Zarządzenia i obwieszczenia) 1958	14.10.1958
Zarz. Nr 45/1958	Zarządzenie o zwierzętach 1958 (Zmiana)	05.12.1958
Ustawa A107	Ustawa o zwierzętach 1975 (Zmiana)	01.04.1972
Ustawa 147	Ustawa o lekarzach weterynarii 1974	01.06.1975
Ustawa 160	Ustawa o walucie Malezji (ringgit) 1975	29.08.1975
Ustawa A321	Ustawa o zwierzętach 1975 (Zmiana)	05.09.1975
P.U. (A) 391/2006	Ustawa o zmianie praw 2006 (korekta Ustawy o zwierzętach 1953)	27.10.2006
Ustawa A1452	Ustawa o zwierzętach 2013 (Zmiana)	20.08.2013

LISTA ZMIENIONYCH SEKCJI

Sekcja	Organ zmieniający	Obowiązuje od
Pełny tytuł	P.U. (A) 391/2006	27.10.2006
2	Zarz. nr. 43/1953 L.N. 332/1958 Ustawa A321 Ustawa 235 Ustawa A1452	30.04.1953 14.10.1958 05.09.1975 02.11.1967 28.08.2013
3	L.N. 332/1958 Ustawa A321	14.10.1958 05.09.1975
4	P.U. (B) 324/1970	01.01.1971
5	L.N. 332/1958 Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	14.10.1958 29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013
6	L.N. 332/1958 Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	14.10.1958 29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013
6A	Ustawa A1452	28.08.2013
7	Ustawa A1452	28.08.2013
8	Ustawa 160 P.U. (A) 391/2006 Ustawa A1452	29.08.1975 27.10.2006 28.08.2013
9	Ustawa A321 Ustawa A1452	05.09.1975 28.08.2013
10	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
11	Ustawa A1452	28.08.2013
12	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
13	Ustawa A321 Ustawa A1452	05.09.1975 28.08.2013
14	L.N. 332/1958 Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	14.10.1958 29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013
14A	Ustawa A1452	28.08.2013
15	Ustawa A1452	28.08.2013
16	Ustawa A1452	28.08.2013
17	Ustawa A1452	28.08.2013
18	Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013
19	Ustawa A321	05.09.1975
20	L.N. 332/1958 Ustawa A321	14.10.1958 05.09.1975

21	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
22	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
23	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
24	L.N. 332/1958 Ustawa 160 Ustawa A1452	14.10.1958 29.08.1975 28.08.2013
25	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
26	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
27	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
28	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
29	Ustawa 147	01.06.1975
30	Ustawa A321 Ustawa 160 Ustawa A1452	05.09.1975 29.08.1975 28.08.2013
31	L.N. 332/1958 Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	14.10.1958 29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013
33	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
34	Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013
35	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
36	L.N. 332/1958 Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	14.10.1958 29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013
37	Ustawa 321	05.09.1975
38	Zarz. Nr 69/1953 L.N. 332/1958 Zarz. Nr 45/1958 Ustawa 160 Ustawa A321 P.U. (A) 391/2006 Ustawa A1452	01.01.1954 14.10.1958 27.08.1957 29.08.1975 05.09.1975 27.10.2006 28.08.2013
39	L.N. 332/1958 Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	14.10.1958 29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013
40	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013

41	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
42	Zarz. Nr 69/1953 L.N. 332/1958 Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	01.01.1954 14.10.1958 29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013
44	L.N. 45/1957 L.N. 332/1958 Ustawa 160 Ustawa A1452	27.08.1957 14.10.1958 29.08.1975 28.08.2013
45	Ustawa A1452	28.08.2013
47	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
50A	Zarz. Nr 69/1953 Ustawa 160 Ustawa A1452	01.01.1954 29.08.1975 28.08.2013
51	L.N. 332/1958 Zarz. Nr 45/1958 Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	14.10.1958 05.12.1958 29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013
52	L.N. 332/1958	14.10.1958
53	L.N. 332/1958	14.10.1958
55	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
56	L.N. 332/1958 Ustawa A321	14.10.1958 05.09.1975
57	Ustawa A321	05.09.1975
58	Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013
59	Ustawa A321	05.09.1975
60	Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013
61	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
62	Ustawa A321	05.09.1975
63	Ustawa A321	05.09.1975
64	Ustawa A321	05.09.1975
66	L.N. 332/1958	14.10.1958
67	Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013
67A	Ustawa A1452	28.08.2013
68	Ustawa A321 Ustawa A1452	05.09.1975 28.08.2013
68A	Ustawa A1452	28.08.2013

68B	Ustawa A1452	28.08.2013
69	P.U. (A) 391/2006 Ustawa A1452	27.10.2006 28.08.2013
69A	Ustawa A1452	28.08.2013
69B	Ustawa A1452	28.08.2013
69C	Ustawa A1452	28.08.2013
69D	Ustawa A1452	28.08.2013
69E	Ustawa A1452	28.08.2013
70	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
71	Ustawa 160 Ustawa A1452	29.08.1975 28.08.2013
72	Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013
73A	Ustawa A1452	28.08.2013
73B	Ustawa A1452	28.08.2013
73C	Ustawa A1452	28.08.2013
74	Ustawa A321 Ustawa A1452	05.09.1975 28.08.2013
74A	Ustawa A1452	28.08.2013
75	Zarz. Nr 69/1963	01.01.1954
76	Ustawa A1452	28.08.2013
79	Ustawa A1452	28.08.2013
80	L.N. 332/1958 Ustawa A321 P.U. (A) 391/2006	14.10.1958 05.09.1975 27.10.2006
81	Zarz. Nr 43/1953 L.N. 332/1958 Ustawa A321	30.04.1953 14.10.1958 05.09.1975
82	L.N. 332/1958	14.10.1958
83	L.N. 332/1958 Ustawa 160	14.10.1958 29.08.1975
84	Ustawa 160 Ustawa A321 P.U. (A) 391/2006 Ustawa A1452	29.08.1975 05.09.1975 27.10.2006 28.08.2013
85	P.U. (A) 391/2006 Ustawa A1452	27.10.2006 28.08.2013
86	Zarz. Nr 69/1953 L.N. 332/1958 Ustawa A107 Ustawa 160 Ustawa A321 Ustawa A1452	01.01.1954 14.10.1958 01.04.1972 29.08.1975 05.09.1975 28.08.2013